

HOVRÄTTEN FÖR
ÖVRE NORRLAND

rotel 4

DOM
2020-09-02
Umeå

Mål nr
B 670-20

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Luleå tingsrätts dom den 25 juni 2020 i mål nr B 3542-19 och B 3599-19, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 2)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagare Jonas Fjellström
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå

Motparter (Målsägande)

1. Alem Fazeli

2. Qammar Fazeli

1-2 företrädda av åklagaren

Klagande (Tilltalad)

Ayman Alksh, 19990529-8536
Medborgare i Syrien
Frihetsberövande: Häktad
c/o Utslussen Vård Ab
Mjölners Gränd 3 Lgh 1307
961 32 Boden

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Daniel Svensson
Advokat Daniel BG Svensson AB
Box 44091
100 73 Stockholm

SAKEN

Mord m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Se sid. 2.

Dok.Id 131788

Postadress
Box 384
901 08 Umeå

Besöksadress
Bankgatan 3

Telefon
090-17 20 00
E-post: hovratten.ovrenorrland@dom.se
www.hovrattenovrenorrland.domstol.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:00

HOVRÄTTENS DOMSLUT (Ayman Alksh)

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom på så sätt att hovrätten
 - a) dömer Ayman Alksh för grov misshandel enligt 3 kap. 6 § 1 st brottsbalken i stället för mord och bestämmer fängelsestraffets längd till ett år och sex månader,
 - b) avslår Alem Fazelis och Qammar Fazelis yrkanden om skadestånd, och
 - c) avslår åklagarens yrkande om utvisning.

 2. Beslagen ska bestå.

 3. Ayman Alksh ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

 4. Daniel Svensson får ersättning av allmänna medel med 125 165 kr. Av beloppet avser 50 544 kr arbete, 40 130 kr tidsspillan, 9 458 kr utlägg och 25 033 kr mervärdesskatt. Staten ska stå för kostnaden.
-

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Luleå tingsrätts dom den 25 juni 2020 i mål nr B 3542-19 och B 3599-19, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 2)

Klagande (anslutningsvis) och motpart (Åklagare)

Kammaråklagare Jonas Fjellström
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå

Klagande och motpart (Tilltalad)

Taimour Enferadi, 19951228-6759
Stångjärnsgatan 228
724 77 Västerås

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Per Svedlund
Advokatfirman Per Svedlund AB
Sveavägen 14 A
737 47 Fagersta

SAKEN

Mord m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT (Taimour Enferadi)

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom på så sätt att hovrätten bestämmer fängelsestraffets längd till ett år och sex månader.
 2. Beslagen ska bestå.
 3. Per Svedlund får ersättning av allmänna medel med 104 705 kr. Av beloppet avser 42 120 kr arbete, 12 684 kr utlägg, 28 960 kr tidsspillan och 20 941 kr mervärdesskatt. Staten ska stå för kostnaden.
-

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att Taimour Enferadi ska dömas för mord istället för grov misshandel.

Ayman Alksh har yrkat i första hand att hovrätten ska frikänna honom från åtalet för mord och istället döma honom för misshandel av normalgraden. Han har även yrkat att hovrätten ska avslå Alem Fazelis och Qammar Fazelis yrkanden om skadestånd och åklagarens yrkande om utvisning. Han har yrkat att hovrätten under alla förhållanden ska sätta ned fängelsestraffets längd.

Taimour Enferadi har yrkat i första hand att hovrätten ska döma honom för misshandel av normalgraden. Han har vidare yrkat att hovrätten under alla förhållanden ska sätta ned fängelsestraffets längd.

Åklagaren och målsägandena har motsatt sig Ayman Alksh ändringsyrkanden. Åklagaren har motsatt sig Taimour Enferadis ändringsyrkande om att gärningen ska bedömas som misshandel av normalgraden men medgett att fängelsestraffets längd sätts ned till minimistraflet för grov misshandel om hovrätten delar tingsrättens bedömning i skuldfrågan.

Taimour Enferadi har motsatt sig åklagarens ändringsyrkande.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

Utredningen i hovrätten har varit i huvudsak densamma som vid tingsrätten. Samtliga förhör vid tingsrätten, med undantag för förhöret med Emilia Löfgren, har spelats upp. Hovrätten har hållit omförhör med polisen Amelie Gidlund som har lämnat i huvudsak samma uppgifter som vid tingsrätten.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Skuld

Hovrättens prövning av skuldfrågan avseende åtalet för mord

Åklagaren har i gärningspåståendet om åtalet för mord angett att Ayman Alksh, Taimour Enferadi och Fars Weldesus tillsammans och i samförstånd uppsåtligen berövat Kejvan Fazeli livet och preciserat vad var och en av dessa tre tilltalade har gjort, dvs. att Ayman Alksh har knivhuggit/stuckit Kejvan Fazeli samtidigt som Taimour Enferadi och Fars Weldesus hållit fast honom. Åklagaren har i hovrätten förtydligat att prövningen om Ayman Alksh och Taimour Enferadi har gjort sig skyldiga till mord är helt avhängig frågan om det kan anses bevisat att det varit just Ayman Alksh som knivhögg Kejvan Fazeli. För det fall hovrätten inte anser bevisningen vara tillräcklig i den delen kan vare sig Ayman Alksh eller Taimour Enferadi dömas för mord.

Bakgrund

Tingsrätten har utförligt redogjort för utredningen och på vilket sätt det är styrkt att Ayman Alksh, Taimour Enferadi och Fars Weldesus var på platsen där Kejvan Fazeli berövades livet och att de i förväg hade pratat ihop sig om att Kejvan Fazeli skulle komma att bli misshandlad när han klev av bussen i Boden. Samtliga tre tilltalade har också medgett att de befann sig på den aktuella platsen för att på olika sätt delta eller närvara då Kejvan Fazeli skulle bli misshandlad. Kejvan Fazeli blev vid tillfället knivhuggen/stucken och avled av skadorna. Av rättsintyget framgår att Kejvan Fazeli vid detta tillfälle blev knivhuggen/stucken åtta gånger och att fynden och omständigheterna talar starkt för att döden orsakats av dessa knivhugg, där två av dem, ett på bröstkorgens högra sida och ett på bukens högra sida, tillmätts störst betydelse för den dödliga utgången.

Har Ayman Alksh knivhuggit/stuckit Kejvan Fazeli?

Som tingsrätten konstaterat har de vittnen som hörts, med undantag för Emilia Löfgren, och som var på resecentrum i Boden vid tiden för händelsen, samtliga berättat om att de sett ett snabbt händelseförlopp där tre personer misshandlat en fjärde. Hovrätten instämmer i tingsrättens bedömning av de hörda vittnenas trovärdighet och att det inte framkommit något som ger skäl att tro att de medvetet lämnat felaktiga uppgifter. När det gäller vittnenas mer detaljerade uppgifter finns det dock enligt hovrätten anledning att bedöma deras uppgifter med försiktighet med hänsyn bl.a. till att det varit ett snabbt händelseförlopp, att de blivit chockade, att de tre personer som misshandlat har haft mörka kläder på sig och att de lämnat något skilda uppgifter om klädsel och längd på gärningspersonerna.

Det kan först konstateras att ingen av de personer som hörts som vittne har pekat ut Ayman Alksh som den person som knivhuggit Kejvan Fazeli. Inget av vittnena har kunnat redogöra i detalj för händelseförloppet eller kunnat beskriva några mer utmärkande drag hos den som knivhögg Kejvan Fazeli. Vittnena har tvärtom, enligt hovrättens uppfattning, genomgående haft svårt att särskilja de tre personerna i frågan om vem som gjorde vad. Nilmini Nordberg har exempelvis beskrivit att två personer höll fast en tredje och att den lite längre av dem alla fyra blev knivhuggen men även att de alla var ungefär lika långa. Roger Olsson har beskrivit att den som högg var längre och smalare än övriga. Manuk Sahakyan har beskrivit att två personer höll fast och att en tredje slog eller högg. Inte heller han har kunnat särskilja gärningspersonerna åt. Han har förvisso i polisförhör lämnat mer detaljerade uppgifter men han har i förhöret vid tingsrätten uppgett att det var fråga om en gissning när han beskrev en person med prickig halsduk som stod och gömde sig.

Av vittnesuppgifterna i förening med den övriga utredningen är det enligt hovrättens mening klarlagt att Kejvan Fazeli fått motta knivhugg från någon av de tre tilltalade samtidigt som han blivit fasthållen av de två övriga tilltalade. Hovrätten anser emellertid inte att det med stöd av vittnesuppgifterna kan dras någon slutsats om vem

av Ayman Alksh, Fars Weldesus och Taimour Enferadi som knivhögg Kejvan Fazeli och vilka som höll fast honom.

Av den tekniska utredningen framgår att bl.a. en kniv, en plastpåse och en del av en plastpåse hittades längs vägen som Ayman Alksh och Fars Weldesus sprang efter händelsen, vilket var i närheten av den plats där de påträffades av polis. På kniven och den plastpåse som låg ovanpå kniven återfanns blod från Kejvan Fazeli. På påsens handtag återfanns DNA som enligt NFC med extremt stor sannolikhet kommer från Taimour Enferadi. Till skillnad från tingsrätten anser hovrätten att det inte går att dra några närmare slutsatser om vem som knivhuggit Kejvan Fazeli utifrån var kniven påträffades. Det är besvärande för Ayman Alksh och Fars Weldesus att kniven påträffades i närheten av den plats de befunnit sig efter händelsen, likaså att en av plastpåsarerna härrör från samma plastpåsar som Ayman Alksh har hemma i sin bostad. Att en av de personer som deltagit i en misshandel tog med sig kniven från en brottsplats innebär dock inte att det nödvändigtvis måste varit samma person som utförde knivhuggen. Det påträffades varken blod eller DNA från någon av Ayman Alksh eller Fars Weldesus på kniven eller påsen. Det fanns däremot DNA från Taimour Enferadi på påsens ena handtag, vilket skulle kunna tala för att han varit den som utfört knivhuggen. Taimour Enferadi har förklarat sitt DNA på påsen med att han bodde hemma hos Ayman Alksh och att han hade handlat på ICA någon dag tidigare. Hovrätten anser att det finns besvärande omständigheter för såväl Ayman Alksh, Fars Weldesus som Taimour Enferadi men att några säkra slutsatser kring vem som knivhuggit Kejvan Fazeli inte kan dras av kniven, dess placering eller påsarerna.

Åklagaren har även anfört att Ayman Alksh var den som utförde knivhuggen eftersom han och Kejvan Fazeli hade en pågående konflikt där bl.a. Kejvan Fazeli uttalat dödshot mot Ayman Alksh. Tingsrätten har utförligt redogjort för dessa omständigheter. Hovrätten anser att även denna konflikt är besvärande för Ayman Alksh, som själv också berättat om att det bara kunde finnas en av dem kvar i Boden. Det ska dock påpekas att det framgår av utredningen att även Taimour Enferadi hade en konflikt med Kejvan Fazeli vid den aktuella tidpunkten. Av utredningen, och på de skäl som tingsrätten angett, framgår att Ayman Alksh, Taimour Enferadi och Fars

Weldesus planerat att möta upp Kejvan Fazeli för att han skulle bli misshandlad. Det går dock inte heller här att dra slutsatsen om det var planerat att knivhugga Kejvan Fazeli eller inte, och än mindre vem av dem som i så fall skulle utföra knivhuggen.

Hovrätten anser sammantaget att den bevisning som åklagaren har presenterat inte är tillräcklig för att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att de tre gärningspersonerna haft de preciserade roller som åklagaren har påstått. Det är inte uteslutet att någon av Taimour Enferadi eller Fars Weldesus utfört knivhuggen. Som hovrätten tidigare konstaterat kan, som gärningsbeskrivningen är utformad, varken Ayman Alksh eller Taimour Enferadi vid sådana förhållanden dömas för mord.

Ska Ayman Alksh och Taimour Enferadi dömas för misshandel?

Samtliga av de hörda vittnena som befann sig på resecentrum har beskrivit att tre personer höll fast och slog en fjärde person. Att Nova Olsson även berättat om att Kejvan Fazeli blev knäad och att Roger Olsson berättat om sparkar, innebär inte att deras uppgifter ska bortses ifrån för att de skiljer sig ifrån övriga. Hovrätten bedömer snarare att Roger Olsson, men även Nova Olsson, haft en god möjlighet att se situationen, även om det var fråga om ett snabbt förlopp. Ayman Alksh har själv berättat att han sparkat och Taimour Enferadi har berättat att han slagit Kejvan Fazeli. Som hovrätten konstaterat tidigare är det ostridigt att Ayman Alksh, Taimour Enferadi och Fars Weldesus befann sig på platsen och angrep Kejvan Fazeli efter att ha planerat att misshandla honom. Av vittnesuppgifterna, Ayman Alkshs och Taimour Enferadis uppgifter kan slutsatsen därför dras att Ayman Alksh, Taimour Enferadi och Fars Weldesus samtliga deltagit i misshandeln av Kejvan Fazeli på det sätt som åklagaren har påstått.

Av den rättsmedicinska utredningen framgår att Kejvan Fazeli vid undersökningen hade de skador som åklagaren har påstått. Det saknas anledning att ifrågasätta att skadorna uppkommit vid nu aktuell händelse. Ayman Alksh har själv berättat att han slog och sparkade Kejvan Fazeli och Taimour Enferadi har berättat att han slog Kejvan

Fazeli så att denne föll till marken. Det saknas också skäl att ifrågasätta att Kejvan Fazeli känt smärta av dessa sparkar och slag.

Hovrätten gör sammanfattningsvis bedömningen att Ayman Alksh och Taimour Enferadi tillsammans och i samförstånd har misshandlat Kejvan Fazeli genom att ha sparkat och slagit honom så att smärta, underhudsblödning och hudavskrapning uppkommit. Var och en av Ayman Alksh och Taimour Enferadi ska alltså dömas som gärningsman.

Gärningen ska rubriceras som grov misshandel

Det har framgått av rättsintyget att skadorna från sparkarna och slagen inte varit av mer allvarligt slag. Hovrätten anser dock att de tilltalade har visat särskild hänsynslöshet och råhet genom att Kejvan Fazeli synes ha blivit helt överrumplad av tre personer som sparkat och slagit honom och hans möjlighet att försvara sig har varit i det närmaste obefintlig. Att han inte haft möjlighet att skydda sig stöds också av rättsintyget som anger att han inte haft någon avvärjningsskada på armar eller händer. Gärningen har också föregåtts av planering från de tilltalades sida. Gärningen är för både Ayman Alkshs och Taimour Enferadis del att bedömas som grov misshandel.

Påföljd och utvisning

Vid bedömningen i påföljdsfrågan har hovrätten i fråga om gärningens allvar att utgå från åklagarens gärningspåstående som anger att gärningen bestått i att tre personer utdelat sparkar och slag mot Kejvan Fazeli, och att det av detta uppstått smärta, underhudsblödning och hudavskrapning. Det innebär att straffvärdet bl.a. ska bestämmas utifrån dessa omständigheter, dvs. att knivhuggen och de skador som uppkom av dessa inte kan beaktas inom ramen för misshandelsåtalet.

Ayman Alksh (påföljd och utvisning)

Ayman Alksh döms för grov misshandel. Hovrätten anser att straffvärdet för Ayman Alksh ska sättas något högre än för Taimour Enferadi med hänsyn till att han varit den mest drivande i planeringen av misshandeln av Kejvan Fazeli. Med beaktande av att Ayman Alksh var tjugo år vid gärningen och att han varit frihetsberövad sedan december förra året anser hovrätten att straffmättningsvärdet motsvarar fängelse ett år och sex månader. Ayman Alksh ska dömas särskilt för den nya brottsligheten i enlighet med huvudregeln i 34 kap. 1 § brottsbalken.

Tingsrätten har redogjort för förutsättningarna för att besluta om utvisning av en utlänning som begått brott. Ayman Alksh döms nu för grov misshandel till fängelse och han har tidigare dömts för brott i Sverige. Hovrätten anser att brottets allvar och omständigheterna i övrigt är sådana att utvisning kan komma ifråga. Som tingsrätten redogjort för krävs det därutöver synnerliga skäl för att utvisa Ayman Alksh då han hade bott i Sverige i mer än fem år då åtal väcktes.

Av Migrationsverkets yttrande framgår att Ayman Alksh varit i Sverige i vart fall sedan februari 2015 då han som minderårig ansökte om uppehållstillstånd. Han beviljades den 12 augusti 2016 permanent uppehållstillstånd som alternativt skyddsbehövande på grund av den då rådande situationen i Syrien. Av Ayman Alksh egna uppgifter lämnade vid huvudförhandling i hovrätten framgår att han har arbete på restaurang och att han talar god svenska, vilket talar för att han har etablerat sig i Sverige. Han har också befunnit sig i Sverige en längre tid. Han har uppgett att han inte har några släktingar i Damaskus och att han inte vet var hans familj befinner sig. Det framgår inte heller av Migrationsverkets yttrande att Ayman Alksh har några kvarvarande band med sitt hemland. Hovrätten finner sammantaget med hänsyn till gärningen samt Ayman Alksh personliga omständigheter att det inte föreligger synnerliga skäl för utvisning.

Tingsrättens dom i fråga om påföljd för Ayman Alksh ska därmed ändras till fängelse ett år och sex månader och yrkandet om utvisning avslås.

Taimour Enferadi

Taimour Enferadi döms för grov misshandel. Hovrätten anser att det straffvärde tingsrätten har bestämt är för högt och att straffvärdet motsvarar ett fängelsestraff om ett år och sex månader. Hovrätten har då endast beaktat de omständigheter som är angivna i gärningspåståendet, dvs. att det varit fråga om tre personer som tillsammans och i samförstånd sparkat och slagit mot Kejvan Fazeli och med de skador som åklagaren angett. Utifrån gärningspåståendets utformning finns det som tidigare angetts inte utrymme att beakta att Kejvan Fazeli blivit knivhuggen i samband med misshandeln och de skador som uppkommit av knivhuggen.

Taimour Enferadi förekommer inte under något avsnitt i belastningsregistret som är av intresse för att bestämma påföljden. Brottets art och straffvärde medför enligt hovrätten att någon annan påföljd än fängelse inte kan bli aktuell. Tingsrättens dom ska därmed ändras i fråga om fängelsestraffets längd, som ska bestämmas i enlighet med straffvärdet.

Skadestånd

Alem Fazelis och Qammar Fazelis skadeståndsyrkanden avser ersättning för sveda och värk för det psykiska lidande de orsakats till följd av Kejvan Fazelis död. Eftersom Ayman Alksh nu frikänns från åtalet avseende mord, ska yrkandena om skadestånd avslås.

Häktning

Det finns risk för att Ayman Alksh fortsätter sin brottsliga verksamhet. Han ska därför stanna kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Övrigt

Försvarens begärda ersättning är skälig och ska utgå. Staten ska stå för kostnaderna.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B
Överklagande senast den 30 september 2020.

Hovrättspresidenten Erik Sundström, hovrättsrådet Lisa Hedlund och
tf. hovrättsassessorn Annelie Lipskog (referent) samt nämndemännen Maria Rickefors
och Robert Boström har deltagit i avgörandet.

Avräkningsunderlag för Ayman Alksh och Taimour Enferadi finns i hovrättens akt.

LULEÅ TINGSRÄTT
Luleå tingsrätt
Handl 10

DOM
2020-06-25
meddelad i
Luleå

Mål nr: B 3599-19

B 3542-19

PARTER (Antal tilltalade: 4)

Tilltalad

Ayman Alksh, 19990529-8536
c/o Utslussen Vård Ab
Mjölners Gränd 3 Lgh 1307
961 32 Boden
Medborgare i Syrien

Offentlig försvarare:

Advokat Daniel Svensson
Advokat Daniel BG Svensson AB
Box 44091
100 73 Stockholm

Åklagare

1. Kammaråklagare Lindha Strömberg
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924
971 28 Luleå
2. Kammaråklagare Jonas Fjellström
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Umeå
Box 3003
903 02 Umeå

Målsägande

1. Alem Fazeli

Målsägandebiträde:

Advokat Jonas Westerlund
Advokaterna Westerlund & Lundgren HB
Box 54
971 03 Luleå

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 849 971 26 Luleå	Skeppsbrogatan 43	0920-29 55 00 E-post: lulea.tingsratt@dom.se https://www.domstol.se/lulea-tingsratt/behandling-av-personuppgifter/sa-behandlar-vi-	0920-880 27	måndag - fredag 08:00-16:00

2. Qammar Fazeli

Målsägandebiträde:
Advokat Jonas Westerlund
Advokaterna Westerlund & Lundgren HB
Box 54
971 03 Luleå

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Mord, 3 kap 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 januari 2020
2019-12-19

Påföljd m.m.

Fängelse 13 år

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken
34 kap 1 § 1 st brottsbalken

Utvisning

Den tilltalade utvisas ur Sverige enligt 8 a kap 1 § utlänningslagen (2005:716) och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Skadestånd

1. Ayman Alksh ska betala skadestånd till Alem Fazeli med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 19 december 2019 till dess betalning sker.
2. Ayman Alksh ska betala skadestånd till Qammar Fazeli med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 19 december 2019 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen kniv förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG140400.2).
2. Beslagen av handskar, plastpåsar och jacka ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG140400.1 och 3–5).
3. Beslagen av kläder, skor och mobiltelefon tillhörande Kejvan Fazeli ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG140143.1–9 samt 11 och beslagsliggare 2019-5000-BG140368.2).

4. Beslagen av kläder, skor och mobiltelefoner tillhörande Ayman Alksh ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG140075.1–9 samt 11, beslagsliggare 2020-5000-BG9817.1, beslagsliggare 2019-5000-BG140484.1 och beslagsliggare 2019-5000-BG140071.1–2).
5. Beslagen av byxor, halsdukar, mössor, handskar ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG140064.1, beslagsliggare 2019-5000-BG140071.1–2, beslagsliggare 2019-5000-BG140372.1–2, beslagsliggare 2020-5000-BG5100.1, beslagsliggare 2020-5000-BG4587.1 och beslagsliggare 2019-5000-BG140376.1).

Häktning m.m.

Ayman Alksh ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Daniel Svensson får ersättning av staten för arbete som offentlig försvarare med 411 600 kr. Av beloppet avser 188 136 kr arbete, 77 100 kr tidsspillan, 64 044 kr utlägg och 82 320 kr mervärdesskatt.
 2. Jonas Westerlund får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde med 150 930 kr. Av beloppet avser 113 724 kr arbete, 7 020 kr utlägg och 30 186 kr mervärdesskatt.
 3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.
-

LULEÅ TINGSRÄTT
Luleå tingsrätt
Handl 10

DOM
2020-06-25
meddelad i
Luleå

Mål nr: B 3599-19

B 3542-19

Tiltalad

Taimour Enferadi, 19951228-6759
Stångjärnsgatan 228
724 77 Västerås

Offentlig försvarare:

Advokat Per Svedlund
Advokatfirman Per Svedlund AB
Sveavägen 14 A
737 47 Fagersta

Åklagare

1. Kammaråklagare Lindha Strömberg
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924
971 28 Luleå
2. Kammaråklagare Jonas Fjellström
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Umeå
Box 3003
903 02 Umeå

Målsägande

1. Alem Fazeli

Målsägandebiträde:
Advokat Jonas Westerlund
Advokaterna Westerlund & Lundgren HB
Box 54
971 03 Luleå
 2. Qammar Fazeli

Målsägandebiträde:
Advokat Jonas Westerlund
Advokaterna Westerlund & Lundgren HB
Box 54
971 03 Luleå
-

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Grov misshandel, 3 kap 6 § 1 st brottsbalken
2019-12-19

Påföljd m.m.

Fängelse 3 år

Skadestånd

1. Alem Fazelis skadeståndsyrkande avslås.
2. Qammar Fazelis skadeståndsyrkande avslås.

Förverkande och beslag

Beslagen av kläder, skor, plastpåse och mobiltelefon/mobiltelefoner tillhörande Taimour Enferadi ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2020-5000-BG2608.1–10).

Häktning m.m.

Taimour Enferadi ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Per Svedlund får ersättning av staten för arbete som offentlig försvarare med 324 580 kr. Av beloppet avser 175 500 kr arbete, 51 400 kr tidsspillan, 32 764 kr utlägg och 64 916 kr mervärdesskatt.
 2. Jonas Westerlund får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde, se domslut för Ayman Alksh.
 3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.
-

LULEÅ TINGSRÄTT
Luleå tingsrätt
Handl 10

DOM
2020-06-25
meddelad i
Luleå

Mål nr: B 3599-19

B 3542-19

Tiltalad

Erik Svante ADAM Karlsson, 20011222-8978
c/o Utslussen Behandlingshem
Mjölners Gränd 3
961 32 Boden

Offentlig försvarare:

Advokat Magnus Ericsson
Advokatbyrån Kaiding Kommanditbolag
Box 112
971 04 Luleå

Åklagare

1. Kammaråklagare Lindha Strömberg
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924
971 28 Luleå
2. Kammaråklagare Jonas Fjellström
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Umeå
Box 3003
903 02 Umeå

DOMSLUT

Brott som den tiltalade döms för

Medhjälp till misshandel, 3 kap 5 § samt 23 kap 4 § brottsbalken
2019-12-19

Påföljd m.m.

Skyddstillsyn

Särskild föreskrift: Adam Karlsson ska medverka i de utrednings- och behandlingsinsatser som frivården i samråd med socialtjänsten och psykiatrin beslutar om.

Frivårdskontor

Frivården Luleå

Övervakare

Förordnas av frivårdskontoret

Lagrum som åberopas
29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Brottsofferfond
Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Magnus Ericsson får ersättning av staten för arbete som offentlig försvarare med 154 440 kr. Av beloppet avser 123 552 kr arbete och 30 888 kr mervärdesskatt.
 2. Staten ska stå för kostnaden för försvararen.
-

LULEÅ TINGSRÄTT
Luleå tingsrätt
Handl 10

DOM
2020-06-25
meddelad i
Luleå

Mål nr: B 3599-19

B 3542-19

Tiltalad

Fars Weldesus, 19990527-8777
Borgargatan 2 Lgh 1004
962 31 Jokkmokk
Medborgare i Eritrea

Offentlig försvarare:

Advokat Anna Melander
Advokatfirman Lundberg & Åkerlund HB
Box 136
971 04 Luleå

Åklagare

1. Kammaråklagare Lindha Strömberg
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924
971 28 Luleå
2. Kammaråklagare Jonas Fjellström
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Umeå
Box 3003
903 02 Umeå

Målsägande

1. Alem Fazeli

Målsägandebiträde:

Advokat Jonas Westerlund
Advokaterna Westerlund & Lundgren HB
Box 54
971 03 Luleå

2. Qammar Fazeli

Målsägandebiträde:
Advokat Jonas Westerlund
Advokaterna Westerlund & Lundgren HB
Box 54
971 03 Luleå

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Grov misshandel, 3 kap 6 § 1 st brottsbalken
2019-12-19
2. Ringa stöld, 8 kap 2 § brottsbalken
2019-11-20
3. Olovlig körning, 3 § 1 st 1 men trafikbrottslagen (1951:649)
2019-06-19 -- 2019-06-22 (2 tillfällen)
4. Rattfylleri, 4 § 2 st trafikbrottslagen (1951:649) i sin lydelse före 1 juli 2019
2019-06-19 -- 2019-06-22 (2 tillfällen)
5. Narkotikabrott, 1 § 1 st 6 p narkotikastrafflagen (1968:64)
2019-07-31 -- 2019-12-19 (2 tillfällen)
6. Ringa narkotikabrott, 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)
2019-06-19 -- 2019-09-01 (4 tillfällen)
7. Brott mot lagen om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål, 1 § 1 st och 4 § 1 st lagen (1988:254) om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål
2019-07-31

Påföljd m.m.

Fängelse 2 år 6 månader

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Qammar Fazelis skadeståndsyrkande avslås.
2. Alem Fazelis skadeståndsyrkande avslås.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen magnet förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG127819.1).

2. I beslag tagen narkotika förklaras förverkad. Beslagen ska bestå (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG93538.1–3).
3. I beslag tagen narkotika förklaras förverkad. Beslagen ska bestå (Polisregion Nord, LPO/Luleå Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG80892.1–4).
4. I beslag tagen kniv förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG80892.5).
5. I beslag tagen narkotika förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG66138.1).
6. I beslag tagen narkotika förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG140105.1–2).
7. Beslagen av kläder, skor och mobiltelefon/mobiltelefoner tillhörande Fars Weldesus ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft (Polisregion Nord, LPO Luleå/Boden; beslagsliggare 2019-5000-BG140042.1–22 och beslagsliggare 2019-5000-BG140062.1).

Häktning m.m.

Fars Weldesus ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Anna Melander får ersättning av staten för arbete som offentlig försvarare med 275 601 kr. Av beloppet avser 202 176 kr arbete, 15 420 kr tidspillan, 2 885 kr utlägg och 55 120 kr mervärdesskatt.
 2. Jonas Westerlund får ersättning av staten för arbete som målsägandebiträde, se domslut för Ayman Alksh.
 3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.
-

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. YRKANDEN	s. 13
2. UTREDNINGEN I MÅLET	s. 15
2.1. De tilltalades utsagor	s. 15
2.1.1. Ayman Alksh	s. 15
2.1.2 Taimour Enferadi	s. 19
2.1.3. Fars Weldesus	s. 23
2.1.4. Adam Karlsson	s. 26
2.2 Muntlig bevisning åberopad av åklagarna och målsägandena	s. 29
2.2.1. Oliver Renberg	s. 29
2.2.2. Sebastian Emmoth	s. 29
2.2.3. Nilmini Nordberg	s. 30
2.2.4. Manuk Sahakyan	s. 31
2.2.5. Nova Olsson	s. 32
2.2.6. Roger Olsson	s. 33
2.2.7. Elin Moberg	s. 34
2.2.8. Johanna Säarelä	s. 35
2.2.9. Anna Granbom	s. 35
2.2.10. Emma Malisa	s. 37
2.2.11. Amelie Gidlund	s. 38
2.2.12. Annika Säfström	s. 39
2.2.13. Niklas Ekbohm	s. 39
2.2.14. Rikard Häggstål	s. 40
2.2.15. Anders Rietz	s. 41
2.3 Skriftlig bevisning åberopad av åklagarna och målsägandena	s. 42
2.3.1. Skador på Kejvan Fazeli (obduktionsprotokoll)	s. 42
2.3.2. Undersökning av målsägandens kläder (protokoll)	s. 44
2.3.3. Brottspatsundersökning	s. 44
2.3.4. Fynd längs med gärningsmännens flyktväg	s. 46
2.3.5. Undersökning av de kläder gärningsmännen hade på sig vid gripandet	s. 48
2.3.6. Sammanställning av de misstänkta telefonkontakter under aktuell dag	s. 49
2.4. Bevisning åberopad av Fars Weldesus	s. 50
2.4.1. Emilia Löfgren	s. 50
3. TINGSRÄTTENS SKÄL	s. 51
3.1. Åtalet som avser mord m.m.	s. 51
3.1.1. De tilltalades inställningar	s. 51
3.1.2. Det övergripande händelseförloppet på resecentrum och dödsorsaken	s. 52
3.1.3. Tingsrättens syn på bevisvärderingen och andra inledande synpunkter	s. 54
3.1.4. Det är bevisat att Ayman Alksh utdelade de dödande knivhuggen	s. 56
3.1.5. Taimour Enferadi och Fars Weldesus ska dömas för grov misshandel	s. 68

LULEÅ TINGSRÄTT
Luleå tingsrätt
Handl 10

DOM
2020-06-25

B 3599-19
B 3542-19

3.1.6 Adam Karlssons roll och brottet han döms för	s. 72
3.2. Övriga åtal	s. 73
3.3. Påföljder	s. 74
3.3.1. Ayman Alksh	s. 74
3.3.2. Taimour Enferadi	s. 75
3.3.3. Fars Weldesus	s. 76
3.3.4. Adam Karlsson	s. 77
3.4. Skadestånd	s. 78
3.5. Utvisning	s.78
3.6. Förverkande, beslag, häktning, ersättning till försvarare med mera	s. 81
4. HUR MAN ÖVERKLAGAR	s. 82

1. YRKANDEN M.M.

Åklagarna har yrkat att Ayman Alksh, Fars Weldesus och Taimur Enferadi ska dömas för *mord*. I andra hand, beträffande Fars Weldesus och Taimur Enferadi, har åklagarna gjort gällande ansvar för *grov misshandel*. Vidare har åklagarna yrkat att Adam Karlsson ska dömas för *medhjälp till grov misshandel*.

Åklagarna har till stöd för yrkanden ovan framfört följande gärningsbeskrivning (vid huvudförhandlingen gjorda justeringar är understrukna och överstrukna):

Ayman Alksh, Fars Weldesus och Taimour Enferadi har tillsammans och i samförstånd den 19 december 2019 på Stationsgatan 8 i Boden uppsåtligen berövat Kejvan Fazeli livet. Detta genom att Ayman Alksh upprepade gånger huggit/stuckit Kejvan Fazeli med en kniv, vilket resulterat i skador på muskler, organ och annan vävnad samt omfattade blödningar, samtidigt som Fars Weldesus och Taimour Enferadi hållit fast Kejvan Fazeli. Ayman Alksh, Fars Weldesus och Taimour Enferadi har även, på tid och vid plats som ovan, tillsammans och i samförstånd uppsåtligen tillfogat Kejvan Fazeli smärta, underhudsblödning och underhudsskrap genom att slå och sparka honom.

Misshandeln ska bedömas som grov då gärningsmännen visat särskild hänsynslöshet och råhet då de varit numerärt överlägsna Kejvan Fazeli och då de angripit Kejvan Fazeli helt oprovocerat och överraskande vilket inneburit att Kejvan Fazeli haft nedsatt, i det närmaste obefintlig, förmåga att freda sig mot angreppet. Vidare ska som försvärande moment beaktas att gärningen föregåtts av planering.

Adam Karlsson har under december 2019 från olika platser i Norrbotten med råd och dåd främjat gärningen. Detta genom att han ~~överlämnat sitt, och därmed Kejvan Fazelis, schema till Ayman och även~~ via telefon haft kontakt med Ayman Alksh och underrättat honom om var Kejvan Fazeli befunnit sig. Detta trots att han insett att Ayman Alksh avsåg att använda informationen för att kunna misshandla Kejvan Fazeli.

Åklagarna har även framställt en del ytterligare ansvarsyrkanden och yrkanden om förverkande mot Fars Weldesus, se bilaga 1 och 2.

Åklagarna har yrkat att tingsrätten utvisar Ayman Alksh ur riket och förbjuder honom att någonsin återvända.

Vidare har åklagarna yrkat att i beslag tagen kniv förklaras förverkad (beslagsprotokoll 2019-5000-BG140400 p. 2).

Slutligen har åklagarna yrkat att beslagen av bevismaterial i form av klädesplagg, plastpåsar, mobiltelefoner och skor ska bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft (beslagsprotokoll 2019-5000-BG140400 p. 1, 3-5; 2019-5000-BG140143 p. 1-9, 11; 2019-5000-BG140368 p. 2; 2019-5000-BG140075 p. 1-9, 11; 2020-5000-BG9817 p. 1; 2019-5000-BG140484 p. 1; 2019-5000-BG140071 p. 1-2; 2020-5000-BG2608 p. 1-10; 2019-5000-BG140042 p. 1-22; 2019-5000-BG140062 p. 1; 2019-5000-BG140064 p. 1; 2019-5000-BG140071 p. 1-2; 2019-5000-BG140372 p. 1-2; 2020-5000-BG5100 p. 1; 2020-5000-BG4587 p. 1; 2019-5000-BG140376 p. 1).

Kejvan Fazelis föräldrar, Alem och Qammar Fazeli, har framställt enskilda anspråk. De har yrkat att tingsrätten ska förplikta Ayman Alksh, Fars Weldesus och Taimur Enferadi att solidariskt betala skadestånd till dem vardera med 60 000 kr, plus ränta enligt 6 § räntelagen från den 19 december 2019 till dess betalning sker. De har gjort gällande att yrkandena avser ersättning för den sveda och värk i form av psykiskt lidande som de orsakades till följd av Kejvan Fazelis död.

Föräldrarna har även biträtt åtalet.

Ayman Alksh har varit frihetsberövad så som gripen, anhållen och häktad för misstanke om brott som prövas i denna dom från den 19 december 2019.

Taimur Enferadi har varit frihetsberövad så som anhållen och häktad för misstanke om brott som prövas i denna dom från den 8 januari 2020.

Fars Weldesus har varit frihetsberövad så som gripen, anhållen och häktad för misstanke om brott som prövas i denna dom från den 19 december 2019.

Adam Karlsson har varit frihetsberövad så som anhållen för misstanke om brott som prövas i denna dom från den 20 januari 2020 till den 22 januari 2020.

2. UTREDNINGEN I MÅLET

2.1. De tilltalades utsagor

2.1.1. Ayman Alksh

Han flyttade till Boden från Gottsunda. Anledningen till flytten var att han ville bryta med sitt tidigare kriminella liv. Han lärde känna Taimour Enferadi sommaren 2019. Det passade honom att umgås med Taimour Enferadi eftersom denne var en lugn och ordningsam person. Taimour Enferadi fick bo hos honom. Fars Weldesus var en missbrukare och han började umgås med denne lite innan den i åtalet aktuella gärningen. Han lärde känna Adam Karlsson när de gemensamt deltog i Kriminalvårdens utslussningsverksamhet.

Kejvan Fazeli och han var aldrig någonsin vänner. De var dock bekanta med varandra och de blev bekanta med varandra när de gick i samma skola i Boden. En dag träffades de på stan. De rökte tillsammans och Kejvan Fazeli föreslog att han skulle börja sälja droger åt denne. Han var inte intresserad av illegala affärer och sa det till Fazeli. Då började Fazeli pressa honom. Kejvan Fazeli sa till honom något i

stil med att han antingen skulle acceptera förslaget eller så fick han inte bo i Boden. Han tänkte dock att det inte skulle bli någon stor grej av det.

Under Boden-festivalen sommaren 2019 blev han lurad av Kejvan Fazeli till ett avsides ställe. Där blev han överfallen av Kejvan Fazeli och två andra män. Han blev pepparsprejad och Kejvan Fazeli skulle just börja misshandla honom när han lyckades komma undan. Kompisen som var med honom blev också pepparsprejad och denne kom inte undan, utan blev misshandlad så att denne fick ett ärr. Efter denna händelse ville han undvika kontakt med Kejvan Fazeli. Han hörde dock från andra att Kejvan Fazeli pratade om honom och att Fazeli sa till andra saker så som t.ex.: ”antingen dör Ayman eller så dör jag!”. Sedan gick det ett tag och han hörde inget från Fazeli och han såg inte heller till denne. Han antog att Kejvan Fazeli hade flyttat. Plötsligt fick han höra att Fazeli sökte efter honom och Taimour Enferadi berättade också att denne hade sett Fazeli på stan.

Anledningen till varför han ville få Kejvan Fazelis skolschema från Adam Karlsson var att han ville ha koll på var Fazeli var för att undvika denne.

Dagen innan den åtalade gärningen – den 18 december – åkte han, Taimour Enferadi och Fares Weldesus till Luleå. Fares Weldesus ville träffa en tjej. Taimour Enferadi skulle på arbetsintervju och han skulle träffa en person som han skulle prata utbildning med. Han kände till att det inte var troligt att Kejvan Fazeli skulle vara skolan. Adam Karlsson hade dagen innan sagt till honom att de skulle på skolan ha ett prov den dagen och att Fazeli inte skulle delta vid provet. Personen som han skulle träffa på skolan visade sig inte vara där och Taimour Enferadi föreslog att de kunde prata ut med Kejvan Fazeli för att lösa konflikten dem emellan. De stannade därför på skolan för att vänta och se om Fazeli kom dit. De väntade vid entrén till skolan fram till kl. 10. Vid detta skede insåg de att det inte var lönt att vänta, så de började bege sig mot bussen. På vägen till busshållplatsen

träffade de Adam Karlsson. Han sa till Adam Karlsson att han tänkte lösa konflikten med Kejvan Fazeli. Adam Karlsson svarade inte mer än att Kejvan Fazeli inte var på skolan.

Den i åtalet aktuella dagen – den 19 december – ringde Adam Karlsson honom tidigt. Han svarade och sa till Adam Karlsson att han ville sova och inte prata med denne. Sedan ringde Adam Karlsson igen vid kl. 9-tiden. Han svarade dock inte eftersom han sov. Adam Karlsson ringde några gånger till, men han svarade inte. Ungefär vid kl. 11.00 hade han ett samtal med Kriminalvården via Skype. Adam Karlsson fortsatte att ringa och de pratades vid. Adam Karlsson ville att han skulle åka till Luleå. Självt ville han också till Luleå för att ”softa”. Han började bege sig mot resecentrum. Fares Weldeus följde med honom.

När han var på väg till resecentrum hörde Adam Karlsson av sig igen och sa att denne hade börjat åka mot Boden med bussen. Efter det telefonsamtalet ringde Taimour Enferadi till honom. Taimour Enferadi sa till honom att denne var i Luleå och hade glömt hemmanycklarna. Enferadi ville träffa honom för att låna hans nycklar. Han sa till Taimour Enferadi att ta samma buss som Adam Karlsson tog, eftersom han inte ville vänta in två bussar på resecentrum. Vid det skedet visste han inte om att även Kejvan Fazeli skulle åka med samma buss.

Lite senare, när han fortfarande var på väg till resecentrum, hörde Adam Karlsson av sig och sa att Kejvan Fazeli var med på den bussen som denne och Taimour Enferadi åkte med. Han trodde dock inte att Kejvan Fazeli avsåg att kliva av bussen vid resecentrum, men han tänkte att om Kejvan Fazeli ändå skulle kliva av bussen där, så kunde han försöka lösa konflikten mellan dem genom samtal. Han tänkte också att om det inte gick att tala Kejvan Fazeli till rätta, så skulle han lära Kejvan Fazeli en läxa och visa att denne inte ägde staden. I så fall skulle han slå Kejvan Fazeli. Han hade inte med sig en kniv, utan han litade på att Taimour Enferadi och

Fars Weldesus skulle skydda honom. Han hade bett dem backa upp honom om det skulle hända något på resecentrum.

På resecentrum gömde han sig bakom en busskur, så att Kejvan Fazeli inte skulle se honom, om denne klev av bussen där. När bussen kom, så klev Kejvan Fazeli av. Istället för att gå den naturliga vägen in i stationsbyggnaden gick Kejvan Fazeli rakt mot den plats där han stod. Det var som om Kejvan Fazeli på förhand visste om var han fanns. När han fick syn på Kejvan Fazeli, så var det 2 meter mellan dem. Han såg att Kejvan Fazeli trevade med handen mot byxlinningen. Han utgick från att Fazeli försökte dra fram en kniv. Han började ”smälla på” Fazeli för att hindra denne från att dra kniv. Kejvan Fazeli backade och drog fram en kniv från byxlinningen. Kniven som Fazeli tog fram var den kniv som senare togs i beslag av polisen. Han flög på Fazeli och tog tag i den hand som Fazeli höll kniven med. Sedan slog han till Fazeli med andra handen. Det var halt och Fazeli halkade och hamnade på rygg. Kejvan Fazeli tappade samtidigt kniven och den föll i marken. Först sparkade han Fazeli och sedan la han sitt vänstra knä mot Fazelis mage och började ”smälla” denne. Han klev upp och även Kejvan Fazeli var på väg upp. Då kom en person från hans vänstra sida och personen högg Kejvan Fazeli i sidan med den kniv som denne hade tappat. Han hade inte räknat med att en kniv skulle komma till användning och han blev chockad och började backa. Efter det första hugget började han springa därifrån och han såg inte ytterligare hugg. Även Taimour Enferadi och Fars Weldesus sprang iväg. Fars Weldesus sprang åt samma håll som han och han vet inte vilket håll Taimour Enferadi sprang åt.

Då han hade sprungit ett tag började han och Fars Weldesus promenera lite. Han frågade Fars Weldesus: ”tänk om han dör?”. Han sa till Fars Weldesus att han ville att de skulle springa åt olika håll. Därutöver gav han Fars Weldesus några tips för att denne inte skulle ”torska”. Han sa t.ex. till Weldesus att denne skulle byta byxor. Han försökte ringa efter taxi, men fick inget svar

De sprang åt var sitt håll, men efter ett tag fick han syn på Fars Weldesus igen. I samband med detta blev de båda gripna. Han såg att Fars Weldesus höll på att byta byxor precis innan denne blev gripen.

Han slängde inte föremål från sig under flykten. En regnjacka som han hade knuten runt midjan råkade han tappa av misstag. Precis innan polisen grep honom slängde han ifrån sig en ”bandana”.

Personen som högg Kejvan Fazeli var välmaskerad. Han kan inte säga till 100 procent vem personen var och därför vill han inte göra ett utpekande. Enligt hans uppfattning kan gärningsmannen dock inte ha varit annan än Taimour Enferadi eller Fars Weldesus. Han vet inte varför Kejvan Fazeli inte hade några motvärnsskador. En förklaring till varför Taimour Enferadis DNA har återfunnits på en påse nära den kniv som användes för att döda Kejvan Fazeli kan vara att denne har använt påsen i samband med att denne handlat mat.

2.1.2. Taimour Enferadi

Han har känt Ayman Alksh sedan sommaren 2019. Fars Weldesus har han känt lite längre. Han känner inte Adam Karlsson särskilt bra. Innan den åtalade gärningen hade de träffats högst tre gånger. Han kände inte Kejvan Fazeli överhuvudtaget.

Vid den åtalet aktuella tiden bodde han hos Ayman Alksh. Denne hjälpte honom.

Han visste om att Ayman Alksh och Kejvan Fazeli hade en konflikt. Utan att själv vilja det, blev han indragen i det hela. Vid ett tillfälle blev han påhoppad av Kejvan Fazeli och två andra personer. Han hade åkt buss från arbetet i Luleå hem till Boden. När han promenerade till sin bostad från busshållplatsen började Kejvan Fazeli, helt utan anledning, springa efter honom med kniv. I sällskap med Kejvan Fazeli fanns två andra personer. Han blev sparkad av Kejvan Fazeli, men en för

honom okänd man ingrep och avbröt angreppet. Om inte denne man hade ingripit, så hade han troligtvis råkat illa ut. Ayman Alksh har också råkat ut för ett liknande angrepp från Kejvan Fazelis sida. Kejvan Fazeli har dessutom ringt till Ayman Alkhs och hotat att skära av dennes hals.

Han var rädd för Kejvan Fazeli. Även Ayman Alksh kände ständig oro för Kejvan Fazlie. Fazeli tillhörde en kriminell gruppering och brukade gå beväpnad med kniv. Fars Weldesus hade kontakter med den kriminella grupperingen. Weldesus köpte droger från dem.

Dagen innan den åtalade gärningen – den 18 december – var han i Luleå tillsammans med Fars Weldesus och Ayman Alksh. Anledningen till resan till Luleå var att Ayman Alksh skulle träffa Adam Karlsson och Fars Weldesus skulle träffa en tjej som gick i samma gymnasium som Adam Karlsson gick på. Själv åkte han med för att han skulle på arbetsintervju hos någon som hade erbjudit honom jobb och därefter på en träff vid Migrationsverket. De åkte från Boden väldigt tidigt och de klev av vid gymnasiet. De var framme ungefär vid kl. 8 och han vet egentligen inte varför de åkte så tidigt. När de kom fram försvann Ayman Alksh någonstans. Han och Fars Weldesus gick till en bensinmack för att köpa frukost. Sedan återvände de till skolan.

Ayman Alksh, han och Fars Weldesus gick in i skolan och på vägen in mötte de Adam Karlsson. De mötte inte denne vid en busshållplats. Vid detta tillfälle var han inte maskerad. Han bar i och för sig halsduken med döskalletryck, men den var inte uppdragen över ansiktet, utan den var bara under hakan. Skälet till varför de gick runt inne i skolan var att de skulle prata med Kejvan Fazeli. De ville söka upp Kejvan Fazeli för att försöka lösa situationen mellan Ayman Alskh och Kejvan Fazeli utan våld. Adam Karlsson sa dock att Kejvan Fazeli inte ville lösa situationen

fredligt. De lämnade skolan eftersom en lärare reagerade på att de inte var elever på skolan.

På vägen hem från Luleå åkte de tre med samma buss som även Adam Karlsson åkte hem med. Han var lite sen till bussen och Ayman Alksh och Fars Weldesus fick därför "hålla" bussen åt honom en stund när han sprang till den.

Den i åtalet aktuella dagen – den 19 december – var han i Luleå på en träff vid Arbetsförmedlingen. Under dagen fick han ett samtal från Ayman Alksh. Denne hade fått veta av Adam Karlsson att Kejvan Fazeli var på en buss på väg till Boden. Ayman Alks trodde att Kejvan Fazeli skulle kliva av bussen vid resecentrum i Boden och göra något mot denne. Alksh ville ha hans hjälp. Han försökte lugna Ayman Alksh och sa till denne att Kejvan Fazeli troligtvis skulle kliva av vid en annan busshållplats. Ayman Alksh framhärdade och ville ha hjälp. Alksh sa att denne ville att de skulle lära Kejvan Fazeli en läxa om Fazeli klev av bussen vid resecentrum. Han gick med på detta och tyckte att det lät som en vettig idé. Han visste om att Ayman Alksh brukade bära kniv, varför han sa till Alksh att denne inte skulle ta med sig en kniv till resecentrum. Han sa detta till Alksh upprepade gånger. Vidare tyckte han att Fars Weldesus inte hade något med saken att göra och därför sa han till Alksh att han skulle lämna Weldesus hemma. Han utgick från att planen var bara att ge Fazeli några "käftsmällar".

Han klev på bussen mot Boden i Norra hamn i Luleå. Han satte sig längst bak i bussen och noterade att Kejvan Fazeli var med på den. Under resan höll han uppsikt över Kejvan Fazeli. När bussen kom fram till resecentrum i Boden försökte han ringa Ayman Alksh, men denne svarade inte. Kejvan Fazeli klev av bussen före honom. Flera andra människor klev av bussen före honom, innan han kom av. När han kom av bussen märkte han plötsligt att Kejvan Fazeli hade vänt sig om och kom springande mot honom. Kejvan Fazeli verkade ha panik och ville fly därifrån. I

flykten kastade Fazeli iväg sin väska. Det såg också ut som att denne trevade med handen mot byxlinningen. Han blev överraskad av att Fazeli sprang mot honom och rent instinktivt delade han ut ett knytnävsslag mot Fazelis ansikte med höger knytnäve. Fazeli föll i backen till följd av slaget. Det manliga vittnet kom fram och skulle lägga sig i. Han ville hindra vittnet från detta, för att denne inte skulle råka illa ut. Därför skrek han åt vittnet att denne skulle backa och pekade på vittnet och vittnets bil flera gånger. Medan han var upptagen med vittnet, så hade han inte någon uppsikt över Fazeli, som låg på marken. Då hörde han att Fazeli skrek till. Vittnet skrek: ”ge fan i det!”. Han vände sin uppmärksamhet mot Fazeli och såg en maskerad och mörkklädd person som satt med knäna på Fazelis överkropp. Fazeli låg på rygg, med huvudet från busskuren. Kejvan Fazelis ansiktsfärg gick till kritvitt och denne hostade upp blod. Han drog slutsatsen att Kejvan Fazeli hade blivit knivhuggen. Han såg dock inte knivhuggen och vet inte vem den mörkklädde personen var.

Sedan sprang han iväg och såg att även Ayman Alksh och Fars Weldesus sprang från platsen. De sprang först och han sprang ikapp dem. Han skrek till dem att ”han kommer att dö!”. Sedan vek han av och sprang åt ett annat håll än de två andra och kom ifrån dem.

Under själva förloppet hade han koll på var alla närvarande personer, förutom Ayman Alksh och Fars Weldesus, befann sig. Han vet exakt var alla vittnen fanns, men han vet inte var Ayman Alksh och Fars Weldesus stod eller befann sig. Han såg överhuvudtaget inte Ayman Alksh eller Fars Weldesus under händelseförloppet och kommer inte ihåg hur de var klädda. Han har ingen kännedom om vad som hände innan han klev av bussen. Han kan inte utesluta att ytterligare en person som hade motiv att skada Kejvan Fazeli var på plats. En person som heter Ahmed kan ha varit på plats och denne person hyste agg mot Fazeli. Han såg dock inte att Ahmed fanns på resecentrum.

Han var maskerad. Han hade en halsduk med döskalletryck över ansiktet. De kläder han hade på sig var de kläder som han blev gripen i och som är i beslag. Jackan som han hade på sig hade han fått låna från Ayman Alksh och han vet inte varför det återfanns Kejvan Fazelis blod på den. Endast Ayman Alksh kan svara på det.

I polisförhör har han pekat ut Ayman Alksh som personen som högg Kejvan Fazeli. Han ljög i förhören för att skydda sig själv. Han vet egentligen inte vem som knivhögg Fazeli och han såg inte själva knivhuggningen. Han har inte samtalat med Ayman Alksh på häktet och han har inte ändrat på sina uppgifter med anledning av att han skulle ha fått tillfälle att prata ihop sig med Alksh.

Personen som knivhögg Kejvan Fazeli kan enligt hans uppfattning inte ha varit annan än Ayman Alksh, Ahmed eller Fars Weldesus. Kejvan Fazeli var, så vitt han vet, oskadad innan han utdelade sitt knytnävsslag.

2.1.3. Fars Weldesus

Han kände inte Kejvan Fazeli och hade aldrig träffat denne. Taimour Enferadi har han känt sedan sommaren 2019. Han kände inte Adam Karlsson, men han hade sett denne vid ett tillfälle. Ayman Alksh var en ny vän till honom. Han hade känt Ayman Alksh i ungefär en vecka innan den åtalade gärningen.

Han hade inte en egen bostad och han fick bo hemma hos Ayman Alksh. Den i målet aktuella dagen sov han hemma hos Ayman Alksh.

Han visste att Kejvan Fazeli och Ayman Alksh hade en konflikt och att de tidigare hade varit vänner. Enligt Ayman Alksh har Kejvan Fazeli hotat denne. Ayman Alksh hade också berättat för honom att Kejvan Fazeli vid ett tillfälle hade, med hjälp av en tjej, lurat denne till en plats och där konfronterat denne med två andra killar. Han tyckte synd om Ayman Alksh på grund av det som hade hänt.

Dagen innan den åtalade gärningen – den 18 december – åkte han, Ayman Alksh och Taimour Enferadi till Luleå. Självt hade han planerat att ha ett möte på Skatteverket och sedan träffa några vänner. Ayman Alksh ville kliva av bussen vid skolan. Denne skulle träffa Adam Karlsson. Han kände en tjej som gick i samma skola och därför tänkte han att han också kunde kliva av på samma hållplats. Alla tre klev av bussen. De var på skolan tidigt på morgonen. Adam Karlsson kom till skolan efter dem. Han gick runt inne i skolan och letade efter tjejen, men en lärare sa till att de inte fick vara där, varefter han gick för att köpa en kaffe. De var klädda i vanliga kläder och hade inte masker för ansiktet. De var inte på skolan för att söka efter Kejvan Fazeli.

Den aktuella dagen – den 19 december – blev han väckt kl. 13 av att Ayman Alksh pratade med Taimour Enferadi över telefon. Ayman Alksh var redan påklädd och sa till honom att denne ville att han skulle följa med till resecentrum i Boden. Han förberedde sig för våld. De tre – han, Enferadi och Alksh – hade tidigare kommit överens om att lära Kejvan Fazeli en läxa. Han utgick från att de skulle till resecentrum för att örfila Kejvan Fazeli eller ge denne några ”box”. Det var inte något tal om vem som skulle göra vad, men han själv tänkte sig att hans roll var att skydda Ayman Alksh från ingripanden av Kejvan Fazelis vänner som eventuellt kunde vara på plats. Han hade fått höra att Kejvan Fazeli brukade ha vänner med sig. Dessutom tänkte han att han kunde hindra insyn på det sättet att han kunde stå i vägen, så att folk runt omkring inte skulle se de slag som Ayman Alksh skulle utdela.

Först gjorde de en stopp i en Ica-butik för att köpa dricka. Sedan fortsatte de till resecentrum. De var inne i stationsbyggnaden i cirka 10 minuter och väntade. Därefter gick de ut och ställde sig vid en gammal telefonkiosk för att vänta. De gick ut för att Ayman Alksh hade fått information av någon som hjälpte denne om att

bussen snart skulle komma fram. Han var iklädd jacka och grå täckbyxor. Han hade en halsduk över munnen, eftersom det var kallt.

Bussen kom fram och Kejvan Fazeli klev ut. Ayman Alksh gick mot Kejvan Fazeli. Då tog Kejvan Fazeli några steg bakåt och började treva med handen mot sin byxlinning. Han trodde att Fazeli letade efter en kniv. Vid detta skede stod Ayman Alksh och Kejvan Fazeli nära varandra. Han stod på Kejvan Fazelis högra sida. Han fokuserade på att hindra eventuella vänner till Kejvan Fazeli från att ingripa. Han riktade inte i första hand sin uppmärksamhet på vad som hände mellan Kejvan Fazeli och Ayman Alksh.

Han såg att Ayman Alksh utdelade en slagrörelse mot Kejvan Fazeli. I samband med detta noterade han att Alksh också hade en kniv i den hand som denne gjorde rörelsen med och att kniven hölls delvis i en Ica-påse. Han såg tydligt att det var en kniv och att Ayman Alksh högg med den i Kejvan Fazeli. Han hade inte vetat om att Ayman Alksh hade haft med sig en kniv och han såg inte hur Alksh fick fram den. Han såg även att Taimour Enferadi var på plats. Denne hade kommit dit med samma buss som Kejvan Fazeli hade åkt med. Han har visserligen i polisförhör berättat att han såg Taimour Enferadi hålla i Kejvan Fazeli, men nu är han osäker på om så var fallet. Nu är han osäker på sina minnesbilder av vad Taimour Enferadi gjorde. Under hela förloppet rörde sig Kejvan Fazeli och Ayman Alksh mot honom. Först var de tre meter från honom, men sedan kom de allt eftersom närmare honom. Som närmast stod de 30 till 50 cm från honom.

Han hade inte räknat med att Ayman Alksh skulle knivhugga Kejvan Fazeli. Om han hade vetat om att en kniv skulle vara inblandad så hade han aldrig följt med till busstationen.

När han förstod att Kejvan Fazeli hade blivit knivhuggen av Ayman Alksh sprang han från platsen. Ayman Alksh sprang efter honom. Denne kastade från sig ett flertal föremål, bl.a. en jacka. De pausade en stund och Ayman Alksh frågade honom: ”tänk om killen dör?”. Han svarade: ”killen klarar sig”. De försökte ringa taxi, men fick inte svar. Han stannade en stund på platsen, medan Ayman Alksh sprang iväg före honom. Sedan tappade han bort Ayman Alksh, till dess han såg Alksh bli gripen av polis. Kort senare blev han själv gripen. Precis innan han blev gripen kastade han av sig de byxor som han hade haft på sig. Ayman Alksh hade tidigare sagt åt honom att ta av sig och slänga dem. Alksh sa till honom att det var för att han inte skulle ”torska”.

2.1.4. Adam Karlsson

Kejvan Fazeli och han gick i samma klass sedan sommaren 2019. Han lärde känna Ayman Alksh på ett behandlingshem i mars 2019. Han visste vilka Taimour Enferadi och Fars Weldesus var, men han var inte närmare bekant med dem.

Han kände till att Ayman Alksh och Kejvan Fazeli var ovänner och att de hade bråkat tidigare. De kom samman i fyllan och Ayman Alksh kom hem med ett skrapsår i ansiktet. Han har ingen aning om vem som startade allt.

Han hade gett en kopia av sitt skolschema till Ayman Alksh vid något tidigare tillfälle. Det var i och för sig inget konstigt med det. Många av hans vänner fick kopior av hans schema.

Dagen innan den åtalade gärningen – den 18 december – åkte han till skolan för att göra ett matematikprov. När han väntade på sin lärare, träffade han tre personer vid en busshållplats nära hans skola. De hade svarta kläder och masker på sig. En av personerna drog ner masken och frågade honom om han hade sett Kejvan Fazeli. Det var personens första fråga till honom. Han såg att personen som tilltalade

honom var Ayman Alksh. Masken som Ayman Alksh hade ett döskalettryck, trycket föreställde underkäken på en döskalet.

Tio minuter senare såg han att de tre personerna hade varit inne i skolan. Han såg dem gå ut från skolbyggnaden. Vid detta skede frågade Ayman Alksh om skälet till varför Kejvan Fazeli inte var i skolan den aktuella dagen. Han visste inte var Kejvan Fazeli var och han svarade att han inte hade någon aning om varför Kejvan Fazeli inte var på skolan.

De tre stack iväg och han gick till skolan och gjorde sitt matematikprov.

När han sedan åkte hem med bussen såg han att Ayman Alksh skulle kliva på den. Alksh gick in genom bussens framdörr och det såg ut som att denne ”blippade” med ett busskort. De två andra personerna stod utanför bussen och gick inte in. Ayman Alksh gick in ett par meter in i bussen och gick sedan ut. Han tror dock inte att Ayman Alksh letade efter Kejvan Fazeli på bussen, eftersom denne inte gick in så långt i bussen att denne hade en möjlighet att se vilka som var i den.

Den aktuella dagen då den åtalade gärningen ägde rum – den 19 december – kontaktade Ayman Alksh honom över Snapchat flera gånger under skoldagen. Ayman Alksh ville att han skulle ringa denne. I vissa meddelanden efterfrågade Alksh även uppgifter om var Kejvan Fazeli fanns. Han berättade för Ayman Alksh att Kejvan Fazeli var på skolan. Han ville veta varför Ayman Alksh behövde uppgifter om var Kejvan Fazeli fanns, men han fick inga svar. Till en början hade han inga misstankar om att Ayman Alksh hade planerat att göra något mot Kejvan Fazeli. Så smått fick han dock en misstanke om att något skulle ske. Han misstänkte att Ayman Alksh tillsammans med andra skulle hoppa på Kejvan Fazeli och sparka denne. Han hade absolut ingen tanke om att någon skulle dö.

När han åkte buss hem från skolan, så var Kejvan Fazeli på samma buss. Han visste dock inte om vilken hållplats Kejvan Fazeli skulle stiga av vid. Ayman Alksh ringde honom under bussfärden och undrade om Kejvan Fazeli var på bussen. Han satt med sin vän Sebastian (Emmoth, tingsrättens amn.) och han sa till Sebastian att han misstänkte att Ayman Alksh skulle ”nita” Kejvan Fazeli. Hans misstankar uppkom bl.a. med anledning av att Ayman Alksh hade eftersökt Kejvan Fazeli på skolan dagen innan.

Det kändes konstigt att lämna uppgifter om var Kejvan Fazeli fanns, fast han förstod att denne skulle misshandlas. Han var tillmötesgående mot Ayman Alksh eftersom han var rädd för denne. Ayman Alksh pressade honom att lämna uppgifterna. Denne lät aggressiv i telefon och uttalade hotfulla arabiska fraser. Han kommer inte längre ihåg exakt vad Ayman Alksh sa till honom. Innebörden av Ayman Alksh hot var att han skulle bli slagen. Han hade ingen tanke om att varna Kejvan Fazeli. Det kändes inte som den smartaste lösningen då Ayman Alksh i så fall kanske skulle ”sura ihop sig” på honom.

När bussen kom fram till resecentrum i Boden klev han av. Han visste inte att Kejvan Fazeli också klev av samtidigt. Han gick sin vanliga väg hemåt och när han hade hunnit gå på andra sidan gatan som resecentrum finns vid hörde han ett skrik. Han såg Kejvan Fazeli ligga ner. Han drog slutsatsen att Kejvan Fazeli hade knivhuggits. Det såg ut som det, eftersom Kejvan Fazeli greppade med ena handen mot sin sida, så om han hade fått ett sår där. Han såg två män springa från platsen och han är säker på att en av personerna var Ayman Alksh. Han såg inga ansikten, men sättet att springa gjorde att han förstod att det var Ayman Alksh. Han ringde en person som han känner och sa till personen att han trodde att Kejvan Fazeli hade blivit knivhuggen. Han stod ungefär 60 till 100 meter från platsen där Kejvan Fazeli låg på marken.

2.2. Muntlig bevisning åberopad av åklagarna och målsägandena

2.2.1. Oliver Renberg

Han vet inte vilka de tilltalade är och har inte sett dem tidigare. Den aktuella dagen tog han bussen hem från skolan. På bussen noterade han en person, den person som senare skulle bli knivhuggen (Kejvan Fazeli). Personen var klädd i svarta kläder och hade en silvrig klocka. Personen bar också med sig en träningsväska. Han la märke till personen eftersom denne hade en fin klocka. Han la också märke till att det fanns en person på bussen som var maskerad. Personen hade en svart ”buff” (en slags halsduk) över ansiktet. På den fanns ett tryck, den såg ut som en döskallekåke. Personen var klädd i mörkblå jacka och hade keps på sig. På resecentrum i Boden klev personen som senare blev knivhuggen först av och sedan personen som hade masken för ansiktet.

När bussen körde från resecentrum såg han brottsoffret ligga på marken, blodig. Han såg en man som sprang fram till offret och försökte hjälpa denne.

2.2.2. Sebastian Emmoth

Han är klasskompis med Adam Karlsson. Den 19 december slutade de tidigare och han åkte buss hem med Adam Karlsson. Han var också klasskompis med Kejvan Fazeli och även Kejvan Fazeli var med på bussen.

Adam Karlsson hade någon gång under dagen berättat för honom att Kejvan Fazeli skulle bli nedslagen när de klev av bussen i resecentrum. Vid tillfället trodde han inte på vad Adam Karlsson sa. Adam Karlsson nämnde också något om att en person som heter Aye skulle vara inblandad. Aye är Ayman Alkshs smeknamn och Adam Karlsson pratade ofta om denne. Han känner själv inte Ayman Alskh.

När de klev av bussen vid resecentrum så klev Adam Karlsson och Kejvan Fazeli av före honom. Han gick över gatan för att besöka en cykelbutik.

När han tittade mot resecentrum såg han tre personer kring Kejvan Fazeli. En av personerna var Ayman Alksh och en annan hade en halloween-mask på sig. En person, han kommer inte ihåg vem, utdelade ett slag mot Kejvan Fazelis ansikte. Slaget fällde Kejvan Fazeli till marken. Han såg inte ytterligare våld, eftersom han blev rädd och började springa iväg. I samband med att han började springa såg han två av personerna som hade angripit Kejvan Fazeli också började springa. Han vet inte vad den tredje personen gjorde.

Sedan ringde han till polisen och sa att två personer kan ha varit inblandade i våldet mot Kejvan Fazeli: Adam Karlsson och Ayman Alksh.

Han upplever att Adam Karlssons roll i det hela var att se till att Kejvan Fazeli skulle hamna på rätt buss. Han fick känslan av att Adam Karlsson höll koll på Kejvan Fazeli under bussfärden.

2.2.3. Nilmini Nordberg

Hon känner inte de tilltalade.

Hon var sjuk och hade varit på Sunderby sjukhus. Från sjukhuset tog hon bussen hem. På bussen satt killen som senare blev dödad bredvid henne.

Hon klev av bussen vid resecentrum i Boden. Det var mycket folk som skulle av. De som ville gå före henne släppte hon förbi. Killen som sedan blev dödad gick förbi och klev av före henne.

På grund av sjukdomen var hon yr, förvirrad och orkeslös, varför hon tänkte sätta sig i stationshuset för att vila sig lite. På vägen in till stationshuset hörde hon något och hon vände sig om. Hon såg två killar ”hoppa på” den kille som senare blev dödad. Det såg ut som att samtliga var klädda i vanliga ”ungdomskläder”. Hon fortsatte gå.

Plötsligt hörde hon en mansröst ropa: ”vad fan gör ni?”. Då riktade hon uppmärksamheten mot rösten. Vid det läget såg hon att de två killarna som hade ”hoppat på” brottsoffret höll fast offret. De höll fast offret i axlar och armar. Han som blev fasthållen skrek bara och gjorde inget motstånd. En tredje person – som måste ha stått och väntat lite längre bort – kom fram och stack in en kniv två gånger i brottsoffret. Killen som blev stucken ramlade ner. Allt skedde ganska samtidigt.

Sedan sprang de tre gärningsmännen iväg. En sprang åt ett håll och två åt ett annat håll. Den som hade huggit med kniven sprang iväg ensam och han började springa först. De två som hade hållit fast sprang tillsammans.

Hon såg inte själva kniven. Det hon såg var ett föremål inne i en vit påse och som höggs in i brottsoffret. Hon såg den vita påsen gå in i offret och ut. På marken såg hon blod, men hon såg inte några skador på offret eftersom hon stod så långt bort.

Brottsoffret var lite längre än de som angrep honom. Angriparna var däremot jämnlånga. Hon själv är 150 cm lång och hon uppfattade att angriparna var något längre än vad hon är, men inte mycket längre. Den som högg med kniven hade en munkjacka på sig.

2.2.4. Manuk Sahakyan

Han känner inte de misstänkta i målet och har inte sett dem tidigare.

Han åkte med bussen till resecentrum där han klev av. Personen som sedan blev knivhuggen klev av bussen före honom. Han hade gått en bit från busshållplatsen när han hörde att någon skrek efter hjälp. Han riktade uppmärksamheten mot rösten och såg att två personer höll fast den person som hade klivit av bussen före honom. En höll offret i armarna och han såg inte exakt var den andra höll.

En tredje person gjorde en huggrörelse mot den fasthållne. Han drog slutsatsen att den fasthållne blev knivhuggen. Han såg inte någon kniv, men han såg att personen högg mot brottsoffret med ett föremål som var inlindad i något vitt. Han blev rädd och sprang hem. Han noterade att två av gärningsmännen sprang iväg också, men att den tredje stannade kvar på platsen.

Gärningsmännen var alla maskerade. De såg biffiga ut och de var längre än han. Han kan inte säga om någon av gärningsmännen var längre eller kortare än de två andra medgärningsmännen. Gärningsmännen var svartklädda. Den som högg offret hade på sig Adidas-byxor och hade ljusbrun hudfärg. Personen måste ha varit 180 till 190 cm lång. Vidare hade den som högg en halsduk över näsan och munnen. Halsduken var svart med vita prickar.

Det kan vara möjligt att gärningsmännen hade åkt samma buss som han och i så fall klev de av efter honom.

2.2.5. Nova Olsson

Hon åkte hem med bussen till Boden. Hennes pappa – Roger Olsson – skulle hämta henne från resecentrum. Hon klev av bussen och satte sig i bilens baksäte.

Plötsligt såg hon – genom bilens framruta – en klunga med personer röra sig framför bilen. Hon såg två eller tre personer angripa en annan. Det såg ut som att de två eller tre personerna höll fast i brottsoffret samtidigt som de slog offret. I ett

skede var brottsoffret hukad. Då höll två av gärningsmännen fast brottsoffret och den tredje knäade eller slog offret i magen. Hon skrek till sin pappa och gärningsmännen sprang iväg. De försvann bakom stationshuset. Den som hade blivit angripen ställde sig upp, gick in i en busskur och la sig där. Det kom blod från brottsoffret. Allt gick väldigt fort.

De som angrep hade mörka kläder på sig. Hon såg inga ansikten eftersom samtliga gärningsmän var maskerade. Hon såg inte heller om någon av dem var längre eller kortare än någon annan. En av gärningsmännen hade ett tryck som föreställde en döskallekäke på masken. Hon kommer inte ihåg vad denne gjorde.

Han som blev dödad hade suttit bakom henne på bussen. Hon såg inte om gärningsmännen också var på bussen.

2.2.6. Roger Olsson

Det var eftermiddag och han skulle hämta sin dotter – Nova Olsson – från resecentrum. Han ställde bilen bakom bussarna. Hans dotter klev av bussen och hon var på väg in i bilen. Vid detta skede såg han ett gäng ungdomar som ”rumlade omkring”. Han tänkte att det handlade om typiskt skojbråk och brottnig.

När dottern kom in i bilen vände han sig om för att prata med henne. Sedan vände han sig framåt igen. Då såg han att ungdomarna, som han trodde hade skojbråkat, ”pucklade” på en annan. Det såg ut som att en hel ”myrstack” av personer var på offret. De sparkade och slog offret, som hade hamnat på backen. Han öppnade bildörren och skrek att de skulle sluta. De reagerade inte. Istället fortsatte de att utdela sparkar och slag. Han klev ur bilen och tog handgripligen tag i en av de som angrep. Då skingrades de. Offret reste sig upp och gick några steg mot honom, för att sedan falla omkull. Han trodde att offret skojade och fångade upp denne i fallet. Offret blev medvetslöst nästan direkt. Han tittade åt det håll som offret hade

kommit från och såg en stor blodpöl. Sedan såg han blodspår efter offret. Han insåg direkt att offret hade blivit knivskuret. Han letade under offrets tröja och såg att denne var stucken lite här och var längs med hela överkroppen. Det bara rann blod ur denne. Han försökte hejda blödandet och skrek åt folk att ringa efter polis och ambulans. Först försvann alla som var på platsen. Sedan börjar det komma människor som hjälper honom.

Det var minst tre personer som angrep offret. Han noterade att en av personerna slog lite mer än de andra och det var förmodligen den personen som knivhögg. Den som har tror var personen som knivhögg var lite smalare och lite längre än de andra. Alla var maskerade, förutom en person som var skäggig. Den omaskerade personen var lite kortare än de andra och föreföll bara slå offret i ansiktet.

När han började iaktta förloppet, var det redan påbörjat. Det stod en del personer ganska nära offret och de som angrep och han är osäker på vad de hade för roll i det hela. Offret var chanslöst och angriparna hoppade på denne från ”alla håll och kanter”. Han uppfattade det som att allt hände samtidigt och att samtliga gärningsmän var på offret samtidigt. Han kan inte utesluta att någon höll fast offret i något skede.

2.2.7. Elin Moberg

Hon är specialpedagog på praktiska gymnasiet. Det är en liten skola och hon var en av Kejvan Fazelis lärare. Även Adam Karlsson var hennes elev.

Den 18 december förra året blev hon, på morgonen, stoppad av skolans kafévärdinna. Värdinnan var stressad över att det stod tre killar inne i skolans entréhall och denna vågade inte gå dit. Hon gick dit för att undersöka vad det var för killar. Hon möttes av tre killar och frågade dem om vad de gjorde där. En av killarna pratade. Han sa att de var där för att träffa en tjej, men att han inte ville säga

vem det var de väntade på. Hon sa till dem att de fick vänta ute. De tvekade lite och gick sedan ut. Hon såg genom fönster när de gick från skolan och hon noterade att de stannade och pratade med Adam Karlsson en stund. De stod och pratade så pass länge att hon tänkte att de inte bara frågade efter vägen någonstans eller liknande.

De tre hade svarta kläder. Han som pratade hade en mössa, skägg och en ”buff” uppdragen till hakan. Han var ganska lång – 180 cm lång eller längre – och var iklädd en tjockare skidjacka. En av de tre var mycket kortare än de två andra. Han hade skägg.

Händelsen gav henne en obehaglig klump i magen och det kändes som att de sökte efter någon. Klockan måste ha varit före 10. Hon kan inte säga om killarna kände Adam Karlsson.

2.2.8. Johanna Säarelä

Hon praktiserade på fiket på praktiska gymnasiet och höll på att ordna ett julbord som de skulle bjuda eleverna på. Plötsligt fick hon en känsla av att hon borde kolla i skolans entréhall. Hon gick dit och fick syn på två killar. Plötsligt dök en tredje upp. Han hade troligtvis varit inne i skolan. Han gick fram till de två andra och ”hyschade” dem. En av de tre killarna hade maskering över ansiktet – en svart ”bandana” med ett tryck som liknade en döskallekåke. I övrigt tänkte hon inte på hur de var klädda. Det var obehagligt och hon bad Elin Moberg prata med dem. Hon vet inte vad som hände därefter.

2.2.9. Anna Granbom

Hon arbetar på utslussen och kände Kejvan Fazeli. Han var inskriven hos dem och vistades både på behandlingshemmet och stödboendet. Även Adam Karlsson och Ayman Alksh var inskrivna hos dem på samma sätt. Hon har känt Ayman Alksh

sedan augusti 2018. Adam Karlsson har hon haft kontakt med i drygt ett år och Kejvan Fazeli lärde hon känna för knappt två år sedan.

Adam Karlsson, Kejvan Fazeli och Ayman Alksh kände varandra.

Kejvan Fazeli och Adam Karlsson var mest bara bekanta med varandra, de var inte vänner. Ayman Alksh och Adam Karlsson var däremot vänner. De umgicks ”jättemycket” och hon upplevde att de alltid var schyssta mot varandra.

Kejvan Fazeli och Ayman Alksh var till en början bra vänner. Sedan blev de ovänner. Som hon har förstått blev de ovänner över en tjej.

Vid ett tillfälle var Kejvan Fazeli på behandlingshemmet, fast han var utskriven och inte skulle vara där. Då mordhotade han Ayman Alksh inför personalen. Senare ringde Kejvan Fazeli till henne och uttalade mordhot mot Ayman Alksh. Dessa två händelser ägde rum i september 2019. Ayman Alksh blev chockad och upprörd när han fick höra om mordhoten. Han sa att han inte var rädd, men han var det egentligen och vågade inte gå ut på stan ensam. På behandlingshemmet tog de hoten på allvar och polisanmälde dem. De sköt även fram Ayman Alksh utflytt från behandlingshemmet till stödboende med anledning av att det var så oroligt kring Alksh.

Det fanns stor risk för bråk om Ayman Alksh och Kejvan Fazeli hade träffats. Hon tog en kniv från Ayman Alksh en gång. Han berättade då att han hade kniven för att försvara sig med, eftersom han var så rädd.

Ayman Alksh kom in på en skola i Luleå, men eftersom utbildningen var nära den skola som Kejvan Fazeli gick på vågade Ayman Alksh inte börja utbildningen. Istället började han arbeta på Max.

Hon vet inte om Ayman Alksh var i konflikt med annan.

Den 19 december förra året var hon och plockade i stödboendets tvättstuga, ungefär kl. 13.30. Hon överhörde då när Ayman Alksh i sin bostad skrek i sin telefon. Hon hörde inte vad samtalet handlade om, det enda ordet hon kunde urskilja var ”horunge”. Hon knackade på hos Alksh och frågade vad samtalet handlade om. Han sa att han var arg på att en person som skulle skjutsa honom till ett samtal med Kriminalvården var sen. Hon skällde lite på Ayman för att det var stökigt i lägenheten och för att han misskötte sina kontakter med Kriminalvården. Hon noterade också att Ayman Alksh hade en kompis i lägenheten. Han lovade att bättra på sig och städa.

2.2.10. Emma Malisa

Hon arbetar på utslussen. Hon kände Kejvan Fazeli, Ayman Alksh och Adam Karlsson. De var alla inskrivna på behandlingshemmet och sedan var de på ett av deras stödboenden. Hon har sett Taimour Enferadi i Ayman Alksh lägenhet någon gång. I övrigt har hon inte haft kontakt med honom.

Hon var nere och städade i stödboendets nedervåning. Hon hörde att Ayman Alksh var väldigt arg på någon och pratade i telefon. Hon vet inte vad han var arg på eller vem han pratade med. Hon hörde att han skrek ”jävla horunge”. Hon tror att Ayman Alksh pratade med någon som han var osams med. Det hela slutade med att Anna Granbom gick in hans lägenhet.

Hon visste att Kejvan Fazeli och Ayman Alksh var ovänner. Hon har haft diskussioner med båda om det. Dock vet hon inte vad ovänskapen grundade sig i. Vid ett tillfälle var Kejvan Fazeli väldigt hotfull inför behandlingshemmets personal. Han hotade att döda Ayman Alksh.

Hon försökte medla mellan dem i konflikten. Hon pratade med dem båda, men inte när de båda var närvarande samtidigt. Kejvan Fazeli gick rätt mycket på droger och var ganska aggressiv rent allmänt. Det var inte lätt att kommunicera med honom. Båda sa till henne att någon av dem kommer att dö och att ingen av dem ville vara den som dör. Vid två tillfällen sa Ayman Alksh till henne att någon av dem skulle dö och att han inte ville vara den som förlorar. Ayman sa det till henne i september 2019 och hon försökte få Ayman att inte göra något mot Kejvan Fazeli.

Efter september 2019 lugnade det ned sig mellan Kejvan Fazeli och Ayman Alksh. Det berodde nog på att Kejvan Fazeli var omplacerad av socialtjänsten och bodde inte i Boden. Några dagar innan mordet flyttade Kejvan Fazeli tillbaka till Boden.

Hon tror att Taimour Enferadi vistades i Ayman Alksh lägenhet ganska ofta. De var upprörda över det, eftersom Ayman Alksh inte fick ha någon boende hos sig. Det verkar som att Ayman Alksh ville ha någon i lägenheten eftersom han var rädd. Hon har inte sett Fars Weldesus i Ayman Alksh lägenhet.

2.2.11. Amelie Gidlund

Hon är hundförare och gjorde flera spårningar kring brottsplatsen tillsammans med kollegan Säfström. Hon sökte till en början kring tågspåren och perrongen. Det andra hundekipaget sökte mot länsväg 56. Det visade sig att det andra ekipaget påträffade ett par handskar. Hon började därför dra sig åt det hållet. Hon var på andra sidan järnvägsrälsen och rörde sig i terrängen när hon såg fotspår gå in i skogen. Hennes hund tog upp spåret direkt. Efter ett tag delade sig fotspåren i två spår. Det var alltså två personer som inledningsvis hade rört sig i samma spår, men sedan delat på sig. De två skospåren följdes dock åt. Hunden markerade en plastpåse i marken. Hon petade bort påsen och såg något som såg ut som ett knivskaft under den. Hon drog lite i den och kunde konstatera att det var en blodig kniv. Hon kallade dit tekniker och lämnade påsen och kniven på plats. Sedan

fortsatte hunden spåra. Den påträffade ytterligare en bit plastpåse. Den första hade varit sönderskuren och hon tänkte att det var en del av den första. Det såg ut som blod på påsen. Spåren fortsatte över ett järnvägsspår. Hon såg att något låg längre fram på spåret. Hunden markerade på föremålet och det var en svart vindjacka. Sedan fortsatte spåret mot ett bostadsområde och hunden tappade spåret. I närheten där hon fick ”spårtappet” fanns det ett skoavtryck i det spår som hunden följde. Avtrycket var från en adidassko.

2.2.12. Annika Säfström

Hon gjorde s.k. saksök nära platsen där de misstänkta blev gripna. Hon hittade ett par byxor instoppade i en häck. Hon fann inte andra föremål nära gripandeplatsen. Trots att ekipaget sökte på alla gator i området. Hon gjorde även en s.k. saksök på brottsplatsen. Nära järnvägsspåren fann hon ett par arbetshandskar. Hon var säker på att handskarna hade hamnat där nyligt, eftersom hunden kände mänsklig vittring på handskarna från väldigt långt håll.

2.2.13. Niklas Ekbom

Han är polis.

Den aktuella dagen fick han larm om knivskärning. Ett signalement gick ut och uppgift om att det handlade om 3 till 5 gärningspersoner. De hade synts lämna området kring järnvägsstationen springandes.

Först sökte hans patrull av området som låg bakom bangården. De hittade inget speciellt. Sedan fick de uppgift om att ett vittne hade sett två personer bete sig märkligt i Fagernäs. Personerna hade byt kläder på ett misstänkliggörande vis eller något i den stilen. De åkte dit.

När de körde in på området såg de en mansperson komma. De tittade på honom och såg att personen kastade ett svartvitt tygföremål. Sedan slängde personen ytterligare något. De vek av framför personen snabbt och la ner personen. I samband med att de belade personen med handfängsel såg han ytterligare en mansperson komma.

Han rörde sig mot personen och kom hyfsat nära personen utan att röja sig. Sedan ropade han åt personen att stanna. Eftersom denne inte gjorde det, drog han vapen. Han kunde konstatera att även denne person slängde ifrån sig något. Han tog några snabba steg och placerade en stoppspark i bröstet på mannen. De föll båda två, men han lyckades få kontroll över personen.

En patrull till kom dit och han lämnade över personerna.

Den första mannen visade sig vara Ayman Alksh och den andre mannen var Fars Weldesus.

Det Ayman Alksh slängde ifrån sig var en svartvit scarf. Fars Weldesus slängde ifrån sig ett par tunna tyghandskar av den typen som mekaniker använder.

2.2.14. Rikard Häggstål

Han arbetar på häktet.

En dag uppmärksammade han att Taimour Enferadi och Fars Weldesus var placerade var för sig i två olika rum som låg bredvid varandra. Han visste om att det var lyhört mellan rummen. Han tog med sig en kollega och hörde att de två pratade med varandra. Vad de sa hörde han inte, men han är ganska säker på att de sa ”nu kommer de” när han kom in i rummet.

De pratade med på svenska och de hann prata med varandra mindre än en timme, men högst troligt mer än en halvtimme. De kan pratat med varandra kortare tid än en halvtimme också. Uppgiften om att de hade möjlighet att prata med varandra mer än en halvtimme har han fått av en kollega.

Det fanns en annan häktad klient i rummet som Taimour Enferadi satt i. Denne hade samsittning med den andre klienten.

2.2.15. Anders Rietz

Han är rättsläkare och har undersökt Kejvan Fazelis kropp.

Kejvan Fazeli hade åtta stickskador. Den stora skadan höger på bröstkorgen, som gick igenom stora kroppspulsådern, var direkt dödande. Även den andra stora skadan, som hade en sårkanal in i buken och njuren, var direkt livshotande. Övriga skador, sedda var för sig, var inte direkt livshotande. Grupperade tillsammans har de andra skadorna dock bidragit till den dödliga utgången. Förblödningen gick snabbare på grund av de andra, mindre, skadorna. Den allvarligaste skadan sträckte sig, försiktigt bedömt, in 10 till 15 cm i kroppen. Den näst allvarligaste skadan sträckte sig, med en försiktig bedömning, 5 till 10 cm in i kroppen.

Den allvarligaste skadan går genom revbenen. För att få kraft att sticka in en kniv mellan revbenen krävs ett bestämt hugg med en vass kniv. Det krävs inte väldigt stor kraft, utan bara ett bestämt hugg.

Kejvan Fazeli hade inga avvärjningsskador. Vanligtvis när han undersöker offer för knivvåld, så brukar offret ha skador efter att offret försökt värja sig. Det brukar handla om skärskador på handflator, fingrar eller underarmar. Sådana skador brukar uppkomma när offret försöker skydda sig mot hugg riktade mot vitala delar av kroppen. Några sådana skador hade inte Kejvan Fazeli. Inte heller hade han andra

skador på armarna, så som ex. blåmärken. Han fick inte ett specifikt uppdrag från polisutredarna att leta efter avvärjningsskador, utan detta var något han spontant antecknade i obduktionsprotokollet, eftersom han upplevde att det var så ovanligt med avsaknad av avvärjningsskador.

Stora kroppspulsådern ligger djupt inne i kroppen, på framsidan av kotpelaren.

2.3. Skriftlig bevisning åberopad av åklagarna och målsägandena

Åklagarna och målsägandena har åberopat omfattande skriftlig bevisning.

Tingsrätten sammanfattar nedan den skriftliga bevisningen genom att redogöra för de fakta som har mest betydelse för tingsrättens bedömning.

2.3.1. Skador på Kejvan Fazeli (obduktionsprotokollet)

Vid obduktion påvisades följande skador:

- a) Två skarpkantade, men ytliga sårskador, på bröstkorgens vänstra sida med sårkanaler som enbart innefattade underhudsvävnad.
- b) En skarpkantad sårskada på bröstkorgens högra sida, med en sårkanal som innefattade skador på revben och muskler. Skadan gick tvärförlöpande genom bröstkorgen med skador i båda lungsäckarna, den vänstra lungan samt övergången mellan matstrupen och magsäcken. Föremålet användes för att tillfoga sårkanalen klöv stora kroppspulsådern och orsakade skador på mellangärdesmuskeln och levern.
- c) En skarpkantad sårskada på bukens högra sida, med en sårkanal som gick in i bukhålan. Föremålet som användes för att tillfoga sårkanalen orsakade skador på ett revben och muskler och den högra njuren.
- d) Två skarpkantade sårskador i ländryggen, med sårkanaler in i muskulaturen på bålens högra sida och in mot ländryggen.

- e) En skarpkantad, men ytlig sårskada, på det vänstra benet, med en sårkanal in i underliggande fettvävnad.
- f) En skarpkantad sårskada i den vänstra sidan av sätet, med en sårkanal som sträckte sig in i underliggande sätesmuskulatur.
- g) Tecken till förblödning/blodförlust.
- h) Skador på huvudet med hudavskrapningar på och vid det högra örat, med underliggande huvudsvålsblödning, underhudsblödningar och ett krossår i munnen.
- i) Skador på halsen och vänstra benet med hudavskrapningar.

De skarpkantade skadorna hade ett utseende som starkt talar för att de orsakades av skarpt våld, sannolikt kniv eller annat eggvasst föremål. Skadeutbredningen talar starkt för att skadorna orsakades av annan person (än brottsoffret). Vissa av de skarpkantade skadorna hade sådant utseende att utseendet talar för att de orsakats av en eneggad kniv. Övriga skarpkantade skadorna har sådant utseende att utseendena är förenliga med ett påstående om att de orsakats av en eneggad kniv.

Övriga hudskador har ett utseende som starkt talar för att de orsakades av trubbigt våld, så som exempelvis sparkar, slag och fall.

Det påvisades vid obduktioner inga skador på armar eller händer som hade karaktären av s.k. avvärjningsskador.

Obduktionsfynden talar starkt för att Kejvan Fazelis död orsakades av stick- och skärskador på bålen.

2.3.2. Undersökning av målsägandens kläder (protokoll)

Vid tidpunkten för döden hade Kejvan Fazeli på sig en huvtröja, collegetröja och dunjacka. Vid polisens undersökning av dem kunde konstateras att kläderna var genomborrade med ett flertal hål. Jackan var perforerad med fyra genomgående hål på framsidan och ett på baksidan. Collegetröjan var perforerad med sju genomgående hål på framsidan, varav fem var grupperade tätt ihop, och ett på baksidan. Huvtröjan, som hade dragkedja, hade en genomgående skada på framsidan och en på baksidan.

2.3.3. Brottsplatsundersökning

Det påstådda brottet ska ha begåtts på resecentrum i Boden. Översiktsbild av platsen för den påstådda händelsen framgår nedan.

Var resecentrum finns i Boden framgår av kartskissen nedan.

På framsidan av resecentrum vid busshållplats A (busskuren till längst ner till vänster i fotografiet ovan) fanns en blodbesudling som var cirka 5 meter lång och 40 cm bred. Blodbesudlingen bestod till stor del av skvalpat blod. Skvalpat blod betyder i dessa sammanhang detsamma som en blodbild som uppstått då en samlad blodvolym fallit mot en träffyta. Från det skvalpade blodet utgick satellitstänk, som är detsamma som sekundärt stänk som härstammar från när ursprungsbesudlingen bildades på en yta. Bredvid blodbesudlingen fanns en väska som tillhörde Kejvan Fazeli. I väskan fanns bl.a. snickarkläder och snickarverktyg (så som t.ex. en kniv).

Kriminalteknikerna gjorde följande slutsatser:

- Blodbesudlingen visar att någon haft en blödande skada.

- Satellitstänkens riktning tyder på att den blödande personen rörde sig från gatan in mot busshållplatsen.
- Blodbesudlingar vid busshållplatsen ger starkt stöd för att den blödande personen blivit liggandes på marken vid busshållplatsen.

Kriminalteknikerna fann även en svart vante på brottsplatsen, men den har inte framkommit några indikationer på att vanten har någon koppling till den påstådda brottsliga gärningen, brottsoffret eller de tilltalade.

2.3.4. Fynd längs med gärningsmannens flyktväg

Polisen gjorde fynd längs med gärningsmannens flyktväg. Fynden gjordes i ett område öster om resecentrum, mellan resecentrum och länsväg 356. Området består dels av järnvägsspår, dels skog. Se nedan.

Vissa av fynden visade sig senare sakna relevans för utredningen av brottet.
Tingsrätten redogör endast för de relevanta undersökningsfynden.

På fyndplats 3 återfanns en blodbesudlad kniv. Blodet kom från Kejvan Fazeli.
Över kniven fanns en plastpåse. Plastpåsen har undersökts. Det fanns Kejvan
Fazelis blod på den. Det fanns även DNA på påsens handtag som med extremt stor
sannolikhet kom från Taimour Enferadi (grad +4). Andra undersökningsfynd kunde
inte konstateras på vare sig kniven eller plastpåsen.

På fyndplats 4 fann polisen en plastpåse. På påsen kunde inte konstateras något
blod. Däremot fanns det fingeravtryck på insidan av den. Fingeravtrycken var
avsatta av Ayman Alksh. I Ayman Alkshs bostad fann polisen en bit plast från en
plastpåse. Det har visat sig att sannolikheten att plastpåsen på fyndplats 4 och biten
plast i Ayman Alksh bostad har suttit ihop med varandra är extremt stor (grad +4).

På fyndplats 5 fanns en jacka. Det fanns ingen DNA eller andra spår på jackan som knyter den till specifik person.

Mellan fyndplatsen kunde polisen konstatera skoavtryck, som alla gick åt samma håll. Skoavtrycken gick från resecentrum österut och de gick från fyndplats till fyndplats. Ett avtryck har analyserats och det har bedömts som mer sannolikt att avtrycket avsattes av Ayman Alksh sko än att den avsattes med annan, slumpvis vald, sko (grad +2).

Ett par gröna byxor med kamouflagemönster återfanns instoppade i en snökarm/häck i närheten där Fars Weldesus och Ayman Alksh greps. På byxorna fanns blod som med extremt hög sannolikhet kom från Kejvan Fazeli (grad +4).

2.3.5. Undersökning av de kläder som gärningsmännen hade på sig vid gripandet

Vid gripandet bar Ayman Alksh två jackor, två tröjor, tre par byxor och två par strumpor. Fars Weldesus hade på sig jacka och två par byxor. I en ficka hade han ett par arbetshandskar.

Det har inte konstaterats något uppseendeväckande som går att koppla till den åtalade gärningen på de kläder som Ayman Alksh respektive Taimour Enferadi bar på sig vid gripandet.

På den jacka som Fars Weldesus bar återfanns blod som med extremt hög sannolikhet har kommit från Kejvan Fazeli (grad +4). Blodbesudlingar fanns nertill på höger ärm och på jackans bakstycke. Det var i och för sig fråga om knappt synbara blodbesudlingar.

2.3.6. Sammanställning av de misstänkta telefonkontakter under aktuell dag

Under förmiddagen den 19 december 2019, mellan klockan halv nio och halv ett, ringde Adam Karlsson sex gånger till Ayman Alksh. Han förefaller ha fått svar två gånger och samtalen blev väldigt korta. Klockan 12.32 ringde Ayman Alksh till Adam Karlsson och samtalet varade knappt en minut. Vanligtvis ringde de till varandra ganska sporadiskt och sällan ringde de till varandra fler gånger under en dag än en gång.

Klockan 12.34 den 19 december 2019 ringde Ayman Alksh till Taimour Enferadi. Samtalet varade i drygt en minut. Vid tidpunkten befann sig Ayman Alksh i centrala Luleå. Hans betalkort användes nämligen i ett kafé i Luleå några minuter innan.

Klockan 12.47 samma dag ringde Adam Karlsson återigen upp Ayman Alksh. Samtalet varade i en minut. Kort därefter ringde Ayman Alksh till Taimour Enferadi. Samtalet varade i fyra minuter. Ayman Alksh ringde till Taimour Enferadi igen kl. 13.14. Samtalet pågick närmare fem minuter. Vid båda samtalen med Enferadi kopplade sig Ayman Alkshs telefon upp sig mot basstationer riktade mot hans bostad.

Klockan 13.54 aktuell dag försökte Ayman Alksh ringa Taimour Enferadi. Samtalet gick direkt vidare till mobilsvaret, vilket indikerar att Enferadis telefon var avslagen, satt i flygplansläge eller saknar täckning. Enferadis telefon kopplade sig upp mot en basstation i Sävast vid tidpunkten.

Några minuter efter den åtalade gärningen – kl. 14.13 – ringde Taimour Enferadi till Ayman Alksh. Samtalet varade i nästan fyra minuter, men avbröts av att samtalet kopplades vidare till Alksh röstbrevlåda.

Klockan 14.25 försökte Taimour Enferadi ringa efter taxi. Samtalet kopplade sig upp mot en mobilmast väster om resecentrum, riktad nordväst om resecentrum.

Mellan 14.48 och 17.34 försökte Taimour Enferadi kontakta Ayman Alksh vid nio tillfällen. Alksh var vid denna tid gripen. Under samma tid försökte Adam Karlsson kontakta Ayman Alksh två gånger utan att lyckas.

2.4. Bevisning åberopad av Fars Weldesus

2.4.1. Emilia Löfgren (uppspelning av polisförhör, p.g.a. ung ålder)

Hon var på väg hem och klev av bussen på resecentrum i Boden. Han som senare blev knivhuggen gick ut före henne. Det fanns inget speciellt att lägga märke till i detta skede. Hon skulle åka vidare med en annan buss hem och gick mot hållplatsen för hennes nästa buss. Killen som senare blev knivhuggen gick åt annat håll.

När hon väntade på nästa buss såg hon i ögonvrån att ”folk gormade” vid en busshållplats. Det såg ut som att några svartklädda män puttades och låtsasbråkade med han som sedan blev knivhuggen.

Sedan såg hon att en av killarna drog ut brottsoffret en bit utanför busskuren genom att dra i offrets arm. Offret drogs ut framför en bil och höll på att tappa balansen. Den som hade dragit ut offret ställde sig tätt bakom ryggen på offret. En annan man kom och ställde sig väldigt nära, ansikte mot ansikte med offret. Mannen som stod framför offret gjorde rörelser med handen mot offrets mage. Hon tyckte det mest såg ut som att mannen slog mot offret och att han inte högg offret. Hon såg inte någon kniv. I efterhand har hon dragit slutsatsen att han knivhögg offret. Det stod två andra män i närheten av offret och de två som angrep offret. De hade varit aktiva i puttandet, men inte i det senare skedet. En av de andra männen stod relativt nära, medan den andre stod lite längre bort. Den passive som stod närmast

var lite kortare än alla andra. De som angrep offret var lika långa som offret och ungefär mellan 170 till 180 cm långa. Den andre passive, han som stod längre bort, var något längre än alla andra.

Mannen i bilen gick ut och skrek åt dem att sluta. Männen som angrep brottsoffret flydde och hon kunde se att fem personer sprang från platsen. De sprang över järnvägen och in mot ett industriområde. Brottsoffret stapplade fram och dog.

Det är svårt att förklara exakt hur allt gick till och allt gick väldigt snabbt.

Samtliga var svartklädda och hade huvor på sig. Hon såg inga ansikten. Han som gick fram och knivhögg offret hade svarta byxor, huva och en hoodie. Jackan var av en ”fluffigare” variant. Hans kroppsbyggnad liknade offrets. Han som drog ut offret i armen var lång, smal och bredaxlad.

3. TINGSRÄTTENS SKÄL

3.1. Åtalet som avser mord m.m.

3.1.1. De tilltalades inställningar

Ayman Alksh har förnekat att han utdelade knivhugg. Därmed har han bestritt ansvar för mord. Han har medgett att han utdelade knytnävsslag och sparkar. Sålunda har han underkastat sig ansvar för misshandel som ej ska anses som grov.

Taimour Enferadi har motsatt sig ansvar för mord. Han har erkänt att han utdelade slag och därför har han underkastat sig ansvar för misshandel. Han har förnekat att han utdelade sparkar.

Fars Weldesus har förnekat den åtalade gärningen.

Adam Karlsson har medgett de faktiska omständigheterna i gärningspåståendet. Han har dock motsatt sig ansvar för brott, eftersom han, enligt sin egen mening, inte medverkade frivilligt. För det fall han döms för det åtalade brottet, har han gjort gällande att brottet ska bedömas som medhjälp till misshandel av normalgraden.

3.1.2. Det övergripande händelseförloppet på resecentrum och dödsorsaken

Utredningen kring vad som i övergripande termer hände på resecentrum är omfattande. De tilltalade har också själva lämnat uppgifter om den stora bilden som ligger i linje med åklagarnas utredning. Det övergripande händelseförloppet är alltså väl utredd och i stort sett ostridigt.

Det bjuder således inte på några svårigheter för tingsrätten att fastslå vad som orsakade Kejvan Fazelis död. Frågan om vem som kan ha orsakat döden återkommer tingsrätten till senare.

Följande hände i stora drag. Den 19 december förra året, ungefär kvart över två på eftermiddagen, klev Kejvan Fazeli av bussen från Luleå på resecentrum i Boden. Samtidigt med honom klev ett flertal andra personer också av. Ganska omedelbart efter att Kejvan Fazeli hade klivit av bussen blev han, vid busskuren bredvid bussen, överfallen av några personer. Kejvan Fazeli utsattes för sparkar och slag. I något skede av överfallet högg en person Kejvan Fazeli med kniv. Han förlorade nästan omgående medvetandet och avled kort därefter. Allt detta skedde inför ett stort antal vittnen.

Kejvan Fazeli blev knivhuggen åtta gånger. Tingsrätten drar denna slutsats utifrån uppgifter som framgår av obduktionsprotokollet och förhöret med den undersökande rättsläkaren. Rättsläkaren fann nämligen åtta skärskador på Kejvan Fazelis kropp vid obduktionen.

Ett av huggen måste ha varit direkt och oåterkalleligt dödande. Det gick rakt igenom bröstkorgen och punkterade flera vitala organ, bl.a. levern och båda lungsäckarna. Vad som torde ha inneburit ett snabbt förblödningsförlopp, som inte gick att stoppa, var faktum att hugget klöv den stora kroppspulsådern. Övriga hugg var inte sådana att de var för sig skulle direkt ha lett till döden. Sedda tillsammans, och med det direkt dödande hugget, bidrog övriga hugg dock till omständigheten att Kejvan Fazeli mycket snabbt förblödde. Allt detta har framgått av förhöret med rättsläkaren och obduktionsprotokollet. Tingsrätten finner inte skäl att ifrågasätta rättsläkarens slutsatser.

Det säger sig självt att den som högg kniven i Kejvan Fazeli gjorde detta med uppsåt att döda honom. Var och en som utdelar åtta knivhugg mot en persons bål, varav en mycket djup, måste rimligtvis känna till att döden är en högst trolig utgång av huggen.

Kejvan Fazeli blev alltså uppsåtligen berövad livet på sätt som åklagarna har beskrivit i gärningspåståendet. Det är också utrett att Kejvan Fazeli innan, och möjligtvis efter, knivhuggen blev misshandlad på sätt som åklagarna har angett. Att Kejvan Fazeli tillfogades smärta, underhudsblödning och hudavskrapning av slagen och sparkarna framgår av obduktionsprotokollet. Även här framstår det som uppenbart att den eller de som sparkade och slog Kejvan Fazeli gjorde detta med uppsåt att skada denne.

Så långt är utredningen mycket entydig och tingsrättens slutsatser ovan framstår som relativt självklara.

Vad tingsrättens prövning kommer att ta sikte från denna punkt är frågan om vem som kan ha deltagit i överfallet som gärningsperson och vilken roll respektive gärningsperson hade i det.

Rättens prövning kommer närmare bestämt att ta sikte på att pröva om åklagarnas hypotes om vem som gjorde vad stämmer.

Åklagarnas hypotes är att det var Ayman Alksh som högg Kejvan Fazeli. Vidare har åklagarna menat att de andra två huvudtilltalade – Taimour Enferadi och Fars Weldesus – deltog i dödandet genom att hålla fast Kejvan Fazeli medan Ayman Alksh knivhögg Fazeli. Syftet med fasthållandet var, enligt åklagarna, att hindra Kejvan Fazeli från att värja sig. Åklagarna har också gjort gällande att samtliga tre slog och sparkade Kejvan Fazeli.

Innan rätten prövar åklagarnas hypotes närmare, kan rätten nämna att all utredning pekar på att Ayman Alksh, Taimour Enferadi och Fars Weldesus var på resecentrum när Kejvan Fazeli blev överfallen. Det är dessutom ostridigt och utrett att de tre befann sig i omedelbar anslutning till busskuren där Kejvan Fazeli blev knivhuggen vid tidpunkten för dådet. De är alltså, under alla förhållanden, i tid och rum knutna till den exakta plats där den åtalade gärningen ägde rum. Tingsrättens fortsatta resonemang kommer att implicit bygga på detta faktum.

3.1.3 Tingsrättens syn på bevisvärderingen och andra inledande synpunkter

Som alltid i brottmål, ska åklagarna bevisa gärningspåståendet.

Bevisvärderingen utför rätten i enlighet med den modell som Högsta domstolen har tillämpat i rättsfallen NJA 2015 s. 702 och NJA 2017 s. 316. Modellen går kort beskriven ut på att rätten först värderar den bevisning som åklagarna har åberopat till stöd för gärningspåståendet och ser om bevisningen är tillräckligt stark för att anse att påståendet är bevisat. Om det visar sig att så är fallet ska rätten sedan värdera de utsagor som de tilltalade har lämnat och se om de i sin tur är – i förening med den bevisning som de tilltalade i övrigt har åberopat – så pass starka att de kan förta värde av åklagarnas bevisning till den grad att gärningspåståendet inte längre

framstår som bevisad. Om åklagarnas bevisning överhuvudtaget inte räcker för en helt eller delvis fällande dom, så ska de tilltalade frikännas från de delar där åklagarnas bevisning inte räcker, oavsett vad de än har berättat. Den generella principen är att en icke trovärdig utsaga från en tilltalad inte kan vändas mot honom eller henne.

Vid värderingen av de utsagor som har lämnats i målet beaktar tingsrätten de kriterier som domstolar, enligt Högsta domstolens uttalanden i rättsfallen NJA 2010 s. 671 och NJA 2017 s. 316, ska lägga extra mycket vikt vid. Förhållandet att en utsaga framstår som klar, lång, detaljrik och/eller fri från motsägelser kan tala för att utsagan är tillförlitlig och sann. Svårförklarliga moment, tvekan i avgörande delar och överdrifter kan tala för att utsagan inte förtjänar någon tilltro. Viktigaste kriteriet torde vara att utsagan är påvisat sanningsenlig i betydelsefulla enskildheter. Enligt Högsta domstolen baserar sig kriterierna på vad som framgår av forskningsrön.

Redan nu kan rätten poängtera att det, enligt rättens mening, inte har framkommit skäl att tro att någon av vittnena i målet har medvetet lämnat falska uppgifter.

Domstolar måste dock alltid i värderingen av utsagor beakta risken för att ett vittne har omedvetet misstagit sig eller kommer ihåg fel. Den mänskliga iakttagelseförmågan är begränsad och det mänskliga minnet är lättpåverkat. Just beträffande vittnena i detta mål är risken påtaglig för att felaktiga uppgifter kan ha relaterats omedvetet av dem. Det var ett tumultartat och stökigt gärningsförlopp och risken för att någon kan ha misstagit sig beträffande sina iakttagelser är därför stor. Dessutom har det gått en ganska lång tid sedan händelsen och vanligtvis ökar risken för att minnesbilder förändras ju längre tid det går från det skeende som ska återberättas.

I bevisvärderingen måste rätten därför ta höjd för att detaljer i vittnesutsagorna kan vara felaktiga. I det stora hela – i mer övergripande termer – torde dock vittnesutsagorna återspegla korrekta förhållanden. Det framstår inte som troligt att något vittne har misstagit sig om eller kommer ihåg fel händelsen i stora drag. Anledningen till varför tingsrätten kan påstå att så är fallet är bl.a. att vittnenas uppgifter är samstämmiga om vad som hände i det stora hela.

Slutligen måste rätten också i detta sammanhang nämna faktum att åtalet beträffande mord står och faller på påståendet om att det var Ayman Alksh som utdelade knivhuggen mot Kejvan Fazeli. Enligt rättens uppfattning är gärningspåståendet utformat på så sätt att samtliga måste frikännas från åtalet som avser mord, om det inte är bevisat att Ayman Alksh var den som höll i kniven. Det förtjänar att poängteras att det inte är åklagarnas fel att det ligger till på detta sätt. Den misstänkta gärningens karaktär framstår som sådan att en specifik person måste under alla förhållanden knytas till knivhuggningen för att övriga två misstänkta ska kunna fällas för delaktighet i mordet. Hur man än vrider och vänder på saken, så framstår det som praktiskt omöjligt att i detta fall utforma ett mordåtal som lämnar frågan om vem av de tre misstänkta som knivhögg öppen. Anledningen till denna dynamik är att de två andra som inte knivhögg hade – enligt den hypotes som åklagarna har arbetat efter och som verkar ha stöd av vittnesuppgifter – en mer passiv och lite mer underordnad roll. Man behöver helt enkelt nagla fast en viss, specifik huvudgärningsman först, innan de andras ansvar i dödandet kan prövas.

3.1.4. Det är bevisat att Ayman Alksh utdelade de dödande knivhuggen

Tingsrätten kan inte se att någon annan kan ha utfört angreppet mot Kejvan Fazeli än de tre huvudtilltalade i detta mål; Ayman Alksh, Taimour Enferadi och Fars Weldesus.

Till en början är rätten säker på att endast tre personer deltog i överfallet. De vittnen som såg överfallet har nämligen genomgående talat om att tre personer deltog i överfallet. Nova Olsson och Roger Olsson har relaterat en viss osäkerhet beträffande antalet gärningspersoner. Men även av deras förhör framgår att de tycker sig mest troligt ha sett tre gärningspersoner. Endast Emilia Löfgren menar sig ha sett en fjärde person som hon uppfattade som deltagare i överfallet. Denne fjärde person ska dock enligt henne ha stått passiv en ganska lång bit ifrån händelserna. Så som hon har beskrivit den fjärde personens placering och agerande är det högst troligt att personen inte deltog i angreppet och att hon själv bara har råkat dra slutsatsen att personen hade med saken att göra bara för att personen hamnade i hennes blickfång. Övriga vittnen har inte talat om varken fler eller färre än gärningspersoner än tre.

De tre personer som vittnena såg måste med all säkerhet ha varit de tre huvudtilltalade. De tre huvudtilltalade är i förstone rumsligt och tidsmässigt knutna till överfallet. De har dessutom själva var för sig beskrivit att de deltog i överfallet (att samtliga av de tre sedan endast medgett olika grad av medverkan och förnekat att de skulle ha deltagit i själva knivhuggningen är en annan sak, tingsrätten kommer till detta senare).

Det finns dessutom väldigt många indicier i utredningen som på subtila sätt pekar på att det var de tre huvudtilltalade som tillsammans medverkade överfallet. Redogörelsen av alla indicier blir för lång och det är knappast meningsfullt att redogöra för alla dem, då de tilltalade har medgett att de i och för sig deltog i angreppet mot Fazeli. Men som exempel kan nämnas att Ayman Alksh hade – bl.a. enligt vad han själv har berättat – motiv att skada Kejvan Fazeli. De två andra tilltalade bodde hos Ayman Alksh, vilket kan innebära att han hade ett vissa hållhakar på dem som gav honom möjlighet att förmå dem att delta i en uppgörelse med Fazeli. De tre huvudmisstänkta var tillsammans på Kejvan Fazelis skola dagen

innan händelsen och agerade på ett sätt som inger misstanken om att de sökte efter Kejvan Fazeli. Detta kan tyda på att de tilltalade tillsammans redan dagen innan var ute efter att göra upp med Fazeli och detta förhållande leder i sin tur tanken till att de tillsammans även deltog i angreppet som resulterade i Fazelis död dagen efter. Fars Weldesus är knuten till överfallet då det återfanns blod från Fazeli på hans kläder. Dessutom kunde polisen genom fynd m.m. konstatera att två gärningspersoner sprang åt ett visst håll efter angreppet och både Fars Weldesus och Ayman Alksh greps i det område som gärningsmännen bör ha sprungit till. Ayman Alksh är definitivt knuten till flyktvägen, då hans skospår fanns på den. På kniven som användes för att döda Fazeli fann polisen en plastpåse som hade spår av Taimour Enferadis DNA. Detta faktum kan betyda mycket. I detta resonemang kan det åtminstone ges den tolkning att gärningspersonerna som angrep Fazeli kom från samma hushåll som Taimour Enferadi tillhörde – d.v.s. det hushåll som han själv, Fars Weldesus och Ayman Alksh tillhörde. En kort bit från kniven – längs med flyktvägen – återfanns en plastpåse som även den gick att koppla till samma hushåll. De tilltalades telefontrafik kopplar också dem till platsen. Den bevisning som åklagarna har åberopat om hur de tilltalades telefoner var uppkopplade mot olika master m.m. visar att de var på resecentrum vid tidpunkten då överfallet skedde.

Sammanfattningsvis måste den som högg ihjäl Kejvan Fazeli ha varit någon av de tre huvudtilltalade i målet.

Tingsrätten kan definitivt utesluta Taimour Enferadi som personen som utdelade knivhuggen. Tingsrätten utvecklar skälen för detta ställningstagande i det följande.

Tingsrätten tar till en början avstamp i hur gärningspersonerna flydde från platsen efter överfallet på Kejvan Fazeli. De vittnen som la märke till gärningspersonernas flykt är entydiga över att två av gärningspersonerna sprang iväg tillsammans åt ett

håll. Enligt de vittnen som noterade hur den tredje agerade efter överfallet ska han ha stannat kvar på platsen en stund och sedan – som rätten förstår det – flytt ensam. Hundföraren Amelie Gidlud har bekräftat vittnenas iakttagelser. Hon har nämligen berättat att hon såg spår efter två personer när hon följde en av flyktvägarna som gärningspersonerna hade tagit. Vidare har de tilltalade själva bekräftat att så var fallet – en flydde åt ett håll och de två andra flydde åt ett annat håll.

Kniven som användes för att döda Fazeli återfanns på den flyktväg som de två gärningsmännen hade flytt längs med – inte på den flyktväg som den ensamme flydde längs med. Således ligger det nära till hands att utgå från att en av de två som flydde tillsammans var personen som dödade Fazeli, inte den som flydde ensam.

De tilltalade själva har berättat att Fars Weldesus och Ayman Alksh flydde tillsammans och att Taimour Enferadi flydde ensam. De tilltalades påstående får stöd av övrig utredning. De två som flydde tillsammans rörde sig österut efter gärningen, vilket framgår t.ex. av förhöret med Amelie Gidlund. Man kan däremot av mastuppkopplingar notera att Taimour Enferadi flydde nordväst. Taimour Enferadi kan alltså inte ha varit en av de två som flydde tillsammans. Vidare tyder faktum att Fars Weldesus och Ayman Alksh greps tillsammans och att Taimour Enferadi greps långt senare annanstans att han var den som flydde ensam.

Eftersom Taimour Enferadi inte flydde längs den väg som kniven återfanns på lär han inte ha varit personen som använde kniven för att döda Kejvan Fazeli.

Det finns också en annan viktig indikation som pekar på att Taimour Enferadi inte var den som dödade Fazeli. Enligt honom själv och de som såg honom innan gärningen hade han en väldigt iögonfallande halsduk. Han hade en s.k. buff med ett speciellt tryck. Trycket fick buffen att likna underkäken på en döskalle. Som tingsrätten har förstått saken, bör denna buff ha varit uppdragen över hans ansikte

vid överfallet mot Fazeli. Ingen av vittnena har skildrat att personen som knivhögg var en person som hade på sig en sådan maskering. Snarare verkar de flesta uppgifter peka på att gärningspersonen som knivhögg *inte* hade en sådan maskering.

Ytterligare indikation som pekar på att Taimour Enferadi med största sannolikhet inte var den som utdelade de dödade knivhuggen är att det inte finns några tecken i utredningen om att det var han som tog kniven till brottsplatsen, tvärtom pekar utredningen på motsatsen. Han åkte buss till brottsplatsen och blev iakttagen av många av de vittnen som nu har hörts i målet. Kniven bör i sin tur ha transporterats till brottsplatsen i en vit plastpåse. Denna slutsats går att dra av vittnesuppgifter och omständigheten att det fanns en blodig plastpåse på platsen där polisen fann kniven. Nilmini Nordberg har t.ex. berättat att hon såg något som såg ut som en vit plastpåse stickas in i offret. Manuk Sahakyan har också berättat att han såg något som var inlindat i vitt huggas in i offret. Inget vittne från bussen har emellertid berättat om att Taimour Enferadi hade med sig ett föremål i en vit plastpåse. Därtill var han – så vitt det är utrett – i Luleå för att träffa handläggare vid Arbetsförmedlingen innan gärningen. Det framstår inte som särskilt troligt att han på ett sådant möte skulle ha burit med sig en kniv av en större modell, inlindad i en plastpåse. Och om han nu hade haft med sig en kniv i en vit plastpåse på mötet, så borde förhållandet ha satt avtryck i den utredning som polisen har gjort. En sådan sak borde inte ha passerat obemärkt.

En sista aspekt som i viss mån kan tala för att Taimour Enferadi inte var den som högg Kejvan Fazeli har att göra med hur de inblandade måste ha närmat sig Fazeli när de inledde sitt angrepp. Händelserna förlöpte, enligt vittnena, snabbt och vittnesuppgifterna pekar på att angreppet bör ha inletts ganska omedelbart efter Fazeli hade klivit av bussen. På grund av detta kan gärningspersonerna inte ha haft särskilt stort utrymme för positionering innan angreppet. Mer troligt än inte, var gärningsmännen i samma positioner relativt Kejvan Fazeli när de inledde angreppet

som de var i när Fazeli klev av bussen. Den som högg Fazeli ha måste samtidigt gjort detta framifrån, i och med att de flesta knivhugg landade på framsidan av Fazelis bröstorg. Precis när angreppet inleddes kom Taimour Enferadi dock bakom Fazeli. Vittnen och han själv har nämligen uppgett att han klev av bussen efter Fazeli. De som mötte Kejvan Fazeli framifrån var Ayman Alksh och Fars Weldesus. Omständigheten att Taimour Enferadi kom bakom Fazeli när angreppet inleddes talar alltså för att han inte var den som knivhögg denne.

Den som högg Kejvan Fazeli måste alltså ha varit antingen Fars Weldesus eller Ayman Alksh.

Innan tingsrätten fortsätter resonemanget så önskar rätten peka på faktum att i detta läge är sannolikheten 50 % att Fars Weldesus var den som knivhögg Fazeli. Detsamma gäller även för Ayman Alksh. Det är alltså värt att komma ihåg att sannolikheten redan i detta läge är ganska stor för att åklagarnas hypotes håller.

Utöver omständigheten att kniven (och plastpåsar) återfanns på den flyktväg som Fars Weldesus (och Ayman Alksh) tog, finns inget specifikt i utredningen som knyter Fars Weldesus till själva handlingen att knivhugga Fazeli. Han hade i och för sig Kejvan Fazelis blod på sina kläder, men varje person som var nära Fazeli när denne blev knivhuggen kan ha fått dennes blod på sig. Omständigheten att han hade Kejvan Fazelis blod på sig säger alltså inget om huruvida han utförde själva knivhuggningen. Den kan bara tas till intäkt för att han stod nära Fazeli när denne höggs och så vitt rätten förstår är denna omständighet ostridig. Hans agerande efter överfallet var så klart misstänkliggörande. Omständigheterna att han flydde och försökte göra sig av med klädesplagg får det att framstå som att han hade del i angreppet mot Kejvan Fazeli. Däremot säger omständigheterna inget om vilken roll han hade i angreppet.

Sammantaget är det alltså endast omständigheten att kniven, som användes vid dödandet, återfanns på den flyktväg som bl.a. Fars Weldesus tog som kan tala för att det var just han som högg. Det bör påpekas att samma sak även knyter Ayman Alksh till knivhuggandet.

Det finns däremot en hel del i utredningen som stödjer åklagarnas hypotes om att det var Ayman Alksh som utförde själva dödandet. De absolut viktigaste och mest centrala omständigheterna kommer från vittnena som iakttog överfallet.

Längden och kroppsbyggnaden på Ayman Alksh och Fars Weldesus kontra Kejvan Fazeli är avgörande faktorer. Ayman Alksh är runt 185 cm lång, medan Fars Weldesus är kortare – han är under 165 cm lång. Det tillkommer att Fars Weldesus har späd kroppsbyggnad och Ayman Alksh är atletiskt byggd. Ayman Alksh är helt enkelt betydligt större och längre än Fars Weldesus. Av obduktionsprotokollet framgår att Kejvan Fazeli var relativt atletiskt byggd och 187 cm lång. Även om det redan är uteslutet att Taimour Enferadi var personen som knivhögg, så kan det nämnas att han har ungefär samma längd och kroppsbyggnad som Ayman Alksh.

Samtliga vittnen som säger sig ha sett knivhuggningen har lämnat uppgifter som får tingsrätten att dra slutsatsen att den som knivhögg var i stora drag jämnstor med Kejvan Fazeli och inte den minsta av gärningspersonerna. Manouk Sahakyan har beskrivit att den som knivhögg Kejvan Fazeli var mellan 180 till 190 cm lång och ”biffig”, vilket utesluter Fars Weldesus. Nilmini Nordberg har sagt att den som knivhögg var runt 160 cm lång, men hon har å andra sidan också sagt att alla gärningsmän som angrep Fazeli var lika korta *och* hon har medgett att hon vid tillfället för iakttagelsen var förvirrad, trött och sjuk. De tre huvudtilltalade är inte 160 cm långa, varför hennes uppgift om gärningsmännens längd inte kan stämma. På grund av detta måste hennes mer preciserade längduppgift bemötas med stor försiktighet. Den enda säkra slutsats beträffande gärningsmännens kroppsbyggnad

som kan dras av hennes uppgifter är att gärningsmännen, var enligt hennes uppfattning, jämnlånga. Hon har vidare beskrivit att den som högg var något kortare än Kejvan Fazeli, vilket stämmer in mer på Ayman Alksh än på Fars Weldesus. Ayman Alksh är några centimeter kortare än Kejvan Fazeli var, medan Fars Weldesus är avsevärt kortare än Kejvan Fazeli (inte bara lite kortare). Trots att Nilimin Nordberg har beskrivit att personen som knivhögg var runt 160 cm lång, så talar hennes uppgifter mer för att Fars Weldesus inte var gärningspersonen än att han var denne. Roger Olsson noterade att en gärningsperson var kortare än de andra och han har menat att den kortare inte var den som knivhögg. Emilia Löfgren har i sin tur sagt att den kortaste av gärningspersonerna stod en bit bort då Kejvan Fazeli knivhögg. Enligt henne var personen som högg Kejvan Fazeli jämnlång med honom.

Vad vittnena har uppgett talar med väldigt stor säkerhet för att det *inte* var Fars Weldesus som knivhögg Kejvan Fazeli. I och med att det bara finns två personer som kan ha knivhuggit, så talar uppgifterna klart för att det var Ayman Alksh som knivhögg.

Redan nu framstår utredningen mot Alksh som rätt övertygande och då finns det ändå ytterligare utredning som talar för att det var Ayman Alksh som knivhögg och inte Fars Weldesus.

Manuk Sahakyan har beskrivit att den som knivhögg hade på sig svarta byxor och en halsduk med vita prickar dragen över ansiktet samt att denne hade ljusbrun hudfärg. Signalementet stämmer mer överens med Ayman Alksh än på Fars Weldesus. Av utredningen framgår att Ayman Alksh hade på sig svarta byxor vid gärningen. Fars Weldesus slängde i samband med gripandet ifrån sig gröna, kamouflagemönstrade byxor, vilket torde ha varit de byxor som han bar på sig vid angreppet. Ayman Alksh bar en halsduk som var svart med vitt mönster. Från

övervakningskamerabilder fångade innan gärningen framgår att Alksh i och för hade halsduken på huvudet och inte över ansiktet. Faktum kvarstår dock att han bar en sådan halsduk. Dessutom kan Fars Weldesus hudfärg beskrivas som mörkt brun, inte ljusbrun. Ayman Alksh hudfärg framstår mer som ljus brun. Emilia Löfgren har också beskrivit att den som dödade Kejvan Fazeli hade på sig svarta byxor.

Motivbild brukar inte tillmätas stort bevisvärde i svensk straffrättskipning, men i just i detta specifika fall, sett mot att det endast finns två potentiella mördare, har eventuella motiv hos de tilltalade att döda Fazeli ändå en viss betydelse. Avsaknad av ett motiv hos den ene, samtidigt som den andre har ett motiv, kan ha betydelse som en faktor för att utesluta en av de misstänkta. Det har framkommit att Ayman Alksh var i en fejd med Kejvan Fazeli och att båda hade i kraftfulla ordalag uttalat att den ene skulle döda den andre. Fejden hade tidigare resulterat i att Alksh med nöd och näppe undgick en allvarlig misshandel. Uppenbarligen var Ayman Alksh på grund av detta mycket rädd för Kejvan Fazeli, vilket har framkommit av uppgifter lämnade av Anna Granbom. Det verkar till och med som att han regelmässigt brukade bära kniv, förmodligen för att skydda sig mot Kejvan Fazeli. Taimour Enferadi räknade t.ex. med att Ayman Alksh avsåg ta med sig kniv till överfallet (han bad dock denne att lämna den hemma) och Anna Granbom har berättat att Alksh själv vid ett tillfälle hade medgett att han brukade bära kniv för att skydda sig. Tanken att Ayman Alksh dödade Kejvan Fazeli i förebyggande syfte – att han dödade Fazeli innan denne hann döda honom – framstår mot den beskrivna bakgrunden inte som långsökt. Särskilt inte om man också beaktar att dödandet ägde rum bara någon dag efter att Kejvan Fazeli hade flyttat tillbaka till den ort som Alksh bodde på, efter att ha bott på annan ort i månader (Anna Granbom har nämnt denna omständighet). Det kanske inte var en ren tillfällighet att Kejvan Fazeli blev dödad just den dagen då han blev dödad.

Däremot har det inte framkommit någonting konkret som tyder på att Fars Weldesus ens riktigt visste om vem Kejvan Fazeli var. Att Fars Weldesus skulle ha haft skäl att döda Kejvan Fazeli framstår inte med rådande utredningsläge som sannolikt.

Vidare – det finns inga spår i utredningen av att Fars Weldesus skulle ha haft något större inflytande över brottsplanen. Det ser mest ut som att Fars Weldesus bara följde med Alksh.

Det har istället med övertydlighet framkommit att Ayman Alskh var den som planlade överfallet på Kejvan Fazeli. Av vad de övriga tilltalade har berättat och utredningen som visar vem som ringde till vem under gärningsdagen, så framgår det att det var Ayman Alskh som var den person som agerade som kommunikationslänk. Ingen av de övriga tilltalade verkar ha tagit kontakt med varandra, utan all kommunikation gick till och från Ayman Alskh och ofta på hans initiativ. Vidare framgår det av alla de tilltalades uppgifter att det var Alskh som såg till att samtliga inblandade sammanstrålade på busstationen i rätt tid. Efter gärningen var det Alskh som andra tilltalade verkar ha velat ha kontakt med. Det finns också uppgifter om att Alskh gav Fars Weldesus instruktioner om hur denne skulle förfara med bevismaterial, för att minska risken att åka fast för överfallet. Det är alltså uppenbart att det var Ayman Alskh som organiserade och ledde de andra vid överfallet.

Kniven som kom till användning måste, som tidigare nämnts, ursprungligen ha kommit från Alkshs hushåll. Spår på de plastpåsar som återfanns längs med flyktvägen pekar på detta. En av de funna plastpåsar hade Taimour Enferadis DNA på den och han bodde hos Alskh. Den andra plastpåsen har gått att med extremt stor säkerhet knyta till en plastbit som återfanns i Alskh bostad.

Förhållandet att plastpåsar har gått att knyta till Alskh bostad innebär att kniven

också går att knyta till samma ställe. Som ovan konstaterats så har vittnen skildrat att kniven fanns i eller var inlindad i plastpåse (eller plastpåsar) när gärningen ägde rum. Plastpåsen och kniven måste rimligtvis ha kommit från samma plats.

Andra förklaringar till hur kniven kom till brottsplatsen framstår som orimliga. Alternativet att Taimour Enferadi skulle ha tagit med sig kniven har rätten redan uteslutit. Alksh har menat att kniven togs till brottsplatsen av Fazeli själv. Enligt honom ska Fazeli ha burit kniven till platsen i sin byxlinning. Detta framstår som uteslutet. En kökskniv av den aktuella storleken kan knappast bäras dolt i en byxlinning. Under alla förhållanden borde det vara knepigt att sitta ner med en sådan kniv i byxlinningen utan att skada sig själv och vittnena har uppgett att Fazeli satt på bussen. Om Fazeli skulle ha velat bära kniv i byxlinningen, så hade han sannolikt valt en annan sorts kniv. Till exempel kunde han ha valt att bära den morakniv med slida som han hade i sin väska.

Kniven kom alltså inte till brottsplatsen genom en slumpmässig omständighet, utan det fanns en plan bakom det att kniven kom till brottsplatsen.

Att Ayman Alksh organiserade och ledde överfallet gör det troligare att det var han som tog kniven till brottsplatsen och använde den, än att någon annan av de inblandade skulle ha gjort detta. Sett mot den större bakgrunden av att det var Alksh som hade skäl att döda Fazeli och inte någon av de andra, framstår det som ännu mindre troligt att Fars Weldesus var den som utdelade de dödande huggen.

För att sammanfatta det menar rätten alltså att Ayman Alksh ledande roll och Fars Weldesus underordnade roll i gärningen får det att framstå som mer sannolikt att det var Alksh som högg Fazeli än att det var Weldesus som högg.

Slutligen kommer rätten till de medtilltalades utpekanden. Såväl Fars Weldesus som Taimour Enferadi har pekat ut Ayman Alksh som den som knivhögg Fazeli.

Sett isolerat har Fars Weldesus utpekande självklart ett mycket litet bevisvärde. I och med att Fars Weldesus är ende personen utöver Alksh som inte är helt utesluten som personen som dödade Ayman Alksh, så finns det uppenbara incitament för ett falskt utpekande. Sett i relation till den övriga utredningen – att utredningen i övrigt talar klart för att det var Alksh som dödade och inte Weldesus – så har utpekandet ändå en viss betydelse.

Samma resonemang kan även anföras beträffande Taimour Enferadis utpekande av Ayman Alksh.

Taimour Enferadi pekade ut Ayman Alksh i inledande polisförhör. I senare polisförhör och vid tingsrättens huvudförhandling har han dock frångått utpekandet och hävdat att han inte vet vem som utdelade de dödande knivhuggen. Lägligt nog valde Enferadi att frångå sitt inledande utpekande rätt omgående efter att han – på grund av ett misstag som häktespersonalen gjorde – hade fått tillfälle att tala med Ayman Alksh på häktet. Vad de talade om är okänt för rätten. Det kan hända att de ”pratade ihop sig” och att Enferadi återtog utpekandet på grund av detta. Det kan också hända att de kallpratade om väder och dylikt och att Enferadis återtagande av utpekandet bottnar i att han spontant insåg att han hade pekat ut fel. Oavsett vad, så är det svårt att gå runt omständigheten att Enferadi nu inte vill stå fast vid sitt utpekande. Detta innebär att utpekandet inte har ett lika stort bevisvärde som den kunde ha haft. Den har dock ett visst bevisvärde. Sett i förening med den övriga bevisningen som pekar ut Alksh som personen som knivhögg har den viss tyngd.

Sammanfattningsvis kommer rätten alltså fram till slutsatsen att det är – med godtagbar grad av säkerhet – visat att Ayman Alksh var den som knivhögg Kejvan

Fazeli. De enda alternativa gärningsmän som utredningen tillåter – nämligen Fars Weldesus och Taimour Enferadi – är uteslutna och den ende som kan ha dödat Kejvan Fazeli är därmed Ayman Alksh.

I sammanhanget är det sekundärt: men det är också styrkt att Ayman Alksh sparkade och slog Kejvan Fazeli. Detta framgår inte minst av Roger Olssons och Nova Olssons vittnesmål. Misshandeln får anses ingå som ett försvårande moment i själva dödandet.

Tingsrätten kan inte finna några uttalade förmildrande omständigheter kring dödandet, varför det brott som Ayman Alksh döms för ska rubriceras som mord.

3.1.5. Taimour Enferadi och Fars Weldesus ska dömas för grov misshandel

Samtliga vittnen som såg överfallet, förutom Emilia Löfgren, har beskrivit att tre personer överföll Kejvan Fazeli och deltog i våldsutövandet mot denne. Emilia Löfgren har som ett enda vittne beskrivit att hon såg bara två personer delta i överfallet. Rätten vet inte skälet till varför Emilia Löfgrens uppgifter avviker från de andra vittnenas uppgifter. Det framstår dock inte som särskilt troligt att fyra vittnen har fel och att hon har rätt. Rättens slutsats är därmed att hon minns fel, att hon inte såg hela händelseförloppet eller att hennes uppgift om antalet gärningsmän bottnar i en annan motsvarande felkälla.

Vittnenas uppgifter innebär att både Taimour Enferadi och Fars Weldesus aktivt deltog i överfallet. Frågan är dock om de deltog i dödandet på sätt som åklagarna har beskrivit i gärningspåståendet – d.v.s. att de höll fast Fazeli medan Alksh knivhögg och att de också sparkade och slog på Fazeli?

Både Nilmini Nordberg och Manuk Sahakyan har relaterat uppgifter som indikerar att så var fallet. De har på ett specifikt och tydligt sätt berättat att två höll fast

Kejvan Fazeli medan den tredje knivhögg. Även Nova Olsson lämnat uppgifter som pekar i denna riktning. Hon har berättat att två gärningsmän höll fast i Kejvan Fazeli medan en tredje sparkade eller slog Fazeli i magen. Däremot verkar hon inte ha sett själva knivhuggningen. Roger Olssons uppgifter är inte särskilt tydliga i frågan om vem som gjorde vad. Dock pekar även hans uppgifter mot att Fazeli blev fasthållen. Av hans berättelse framgår att han rent allmänt upplevde att Fazeli inte kunde göra motvärn. Slutligen kan rätten konstatera att Emilia Löfgren – även om hennes uppgifter om antalet gärningsmän kan sättas ifråga – har berättat att Fazeli blev fasthållen av annan medan han blev knivhuggen.

Sammanfattningsvis; fem vittnen som säger sig ha sett överfallet har hörts om det. Det genomgående temat i alla förhör är att Kejvan Fazeli blev hindrad från att göra motvärn. Tre av vittnena har lämnat specifika uppgifter om att två gärningspersoner höll fast Fazeli medan en tredje utövade våld mot Fazelis bål. Två av dessa vittnen har på ett mer ingående sätt beskrivit agerandet från de två som höll fast och sagt att de såg knivhuggningen. Ingen av vittnena har lämnat uppgifter som motsäger hypotesen om att Fazeli blev fasthållen av två andra när denne blev huggen.

Det går inte att säga annat än att vittnesuppgifterna är ganska övertygande om att Taimour Enferadi och Fars Weldesus agerade så som åklagarna har gjort gällande.

Vidare pekar omständigheten att det inte fanns några s.k. motvärnsskador på Kejvan Fazeli på att han hölls fast av andra medan han blev knivhuggen.

Rättsläkaren Anders Rietz har berättat att han vanligtvis brukar se skärskador i armar eller händer på offer för knivvåld. Enligt honom uppstår sådana skador när människor reflexmässigt skyddar sig från knivvåld. Offer för knivvåld kan, enligt honom, t.ex. försöka greppa tag i kniven eller veva med armarna för att undgå stick- eller skärskador mot huvud eller bål. Därvid uppstår, enligt honom, skärskador på

armar eller händer. Han har berättat att han uppfattade det som udda att Kejvan Fazeli saknade sådana skador.

Det framgår av obduktionsprotokollet att Fazeli inte var berusad eller narkotikapåverkad. Hans reflexer eller kognitiva funktioner borde alltså inte ha varit nedsatta. Om han hade varit fri att agera så som människor brukar agera när de blir utsatta för knivvåld, så borde han rimligtvis ha försökt värja sig från knivhuggen. I så fall borde hans armar eller händer ha fått sådana skador som den hörda rättsläkaren brukar iaktta på offer för knivvåld. Att han saknade sådana skador tyder på att han inte var fri att värja sig. Rätten noterar också att det inte heller finns tecken på att Fazeli själv fick in några slag eller motsvarande på de som angrep honom. I sammanhanget bör det hållas i åtanke att Fazeli blev knivhuggen *åtta gånger*. Det framstår som märkligt att någon kan överhuvudtaget få in åtta knivhugg, utan att offret lyckas under den tid det tar att utdela knivhuggen utöva något motvärn av någon art alls.

Rätten anser att åklagarna har förebringat övertygande bevisning som styrker påståendet om att Fars Weldesus och Taimour Enferadi höll fast Fazeli medan denne blev knivhuggen.

Vad de tilltalade har berättat förtar inte värde av denna bevisning. Dels är deras berättelser sinsemellan oförenliga, men de centrala punkterna i deras utsagor är också oförenliga med i princip all annan utredning i målet. En talande detalj som t.ex. framstår som särskilt framträdande är att brottsplatsundersökningen pekar på att knivhuggningen ägde rum en bit framför busskuren, på vägbanan. Samtliga tilltalade placerat tumultet lite på andra ställen runt busskuren, men ingen verkar ha nämnt att tumultet rörde sig till den plats där knivhuggningen enligt brottsplatsundersökningen skedde.

Det finns egentligen ingen utredning om vilka insikter Fars Weldesus och Taimour Enferadi hade om brottsplanen, mer än att de var införstådda i att Kejvan Fazeli skulle utsättas för våld. Det finns alltså ingen utredning som ger vid handen att de i förväg visste om att Kejvan Fazeli skulle bli knivhuggen. Vad dem anbelangar kan de lika gärna ha trott att tanken var att de skulle hålla fast Fazeli medan Alksh utövade våld med knytnävar eller genom sparkar.

Åklagarna har menat att uppsåtet att delta i knivhuggningen av Fazeli i vart fall måste ha uppstått i stunden. De har menat att Enferadi och Weldesus kanske inledningsvis inte förstod att det skulle bli aktuellt att hugga Fazeli med kniv, men att de under knivhuggningens gång förstod vad som hände och att de därför hade uppsåt i förhållande till knivhuggningen i vart fall under slutet av förloppet.

Som en teoretisk konstruktion låter åklagarnas påstående som övertygande. Det måste dock beaktas att förloppet var hastigt och det kanske överraskade Enferadi och Weldesus att kniv kom till användning. Det tar en stund att mentalt processa sinnesintryck och det är därför inte givet att de förstod vad som höll på att hända förrän förloppet var slut. Dessutom finns det inte någon detaljerade uppgifter om hur länge respektive person höll fast Fazeli. Det finns alltså inget i utredningen som bevisar att de båda eller någon av dem höll fast Fazeli under hela förloppet fram till dess att samtliga knivhugg var utdelade. I praktiken håller åklagarnas påstående således inte.

Alldeles oavsett om Weldesus och Fars insåg att kniv kom till användning när de höll i Fazeli, så måste de för den sakens skull inte ha insett att Fazeli skulle komma att dö av knivhuggen. Omständigheten att de insåg att kniv kom till användning måste inte nödvändigtvis innebära att de också förstod att döden skulle bli utgången av det hela. Det var ett tumultartat och snabbt förlopp och det långt ifrån säkert att de hade möjlighet att på ett intellektuellt plan göra kopplingen mellan

knivhuggningarna, betydelsen av deras delaktighet i angreppet och vad resultatet kunde bli.

Mot den angivna bakgrunden är det inte visat att de hade uppsåt att beröva Fazeli livet och därför kan de inte dömas för delaktighet i dödandet. De hade emellertid självklart uppsåt till delaktighet i ett misshandelsbrott när de höll fast Fazeli – de har båda uppgett att de förstod att Fazeli skulle bli föremål för våld. Genom entydiga vittnesuppgifter är det vidare styrkt att båda deltog i att utdela slag och sparkar mot Fazeli. Så gott som alla vittnen som såg händelsen har lämnat uppgifter som pekar på detta.

Misshandeln som de ska dömas för ska bedömas som grov. De båda visade prov på särskild hänsynslöshet och råhet. De försvårande moment som åklagaren har angett i gärningspåståendet är bevisade och de är av den karaktären att de ska leda till att en misshandelsgärning anses som grov. Några ord kan nämnas om förhållandet att gärningen var planerad, som anges som ett försvårande moment. Såväl Weldeus som Enferadi deltog i att söka upp Fazeli dagen innan mordet. De begav sig sedan till resecentrum, dagen när gärningen ägde rum, med insikt om att Alksh skulle göra upp med Fazeli. På resecentrum agerade de också på ett sätt som visar på att de hade förutbestämda roller i angreppet. Sammantaget måste de ha vetat att överfallet var planlagd.

3.1.6. Adam Karlssons roll och brottet han döms för

Adam Karlsson är endast åtalad för att, under dagen för mordet, via telefon ha underrättat Alksh om var Kejvan Fazeli befunnit sig, trots att han visste om att Alksh skulle komma att använda uppgifterna till att iscensätta ett överfall på Fazeli.

Denna gärning är ostridig och den stöds även av övrig utredning i målet. Adam Karlsson har alltså själv berättat att han lämnade uppgifter om var Fazeli fanns och

att det under dagen växte en stark misstanke hos honom om att Fazeli skulle bli misshandlad. Att han på ett allmänt plan var rädd för Alksh betyder inte att han genom tvång förmåddes att medverka. Hans rädsla utgör alltså inte en ansvarsbefriande omständighet, däremot kan omständigheten ha betydelse i påföljdsbestämningen. Åtalet mot Adam Karlsson är därmed i och för sig styrkt.

Såvitt har framkommit av uppgifter lämnade av övriga gärningsmän, så var det bara Adam Karlsson som kan ha gett upplysningar om när Fazeli lämnade skolan och vilken buss Fazeli tog hem. Adam Karlssons medverkan bör ha varit avgörande i så måtto att Ayman Alksh genom hans underrättelser kunde se till att övriga gärningsmän sammanstrålade vid busstationen i rätt tid. Exempelvis kom Taimour Enferadi med på rätt buss på grundval av Adam Karlssons uppgifter. Hans uppgifter var alltså centrala i iscensättandet av överfallet. Även om Adam Karlsson medverkade i klart mindre mån än de övriga, så var hans medverkan inte så obetydligt att han kan gå helt straffri.

Det finns inget som tyder på att Adam Karlsson förstod mer än att Ayman Alksh rent allmänt skulle misshandla Kejvan Fazeli. Det är inte utrett att han kände till brottsplanens detaljer mer utförligt än det. Adam Karlsson kan alltså inte dömas för ett allvarligare brott än medverkan till en misshandel av normalgraden. Trots att hans upplysningar var avgörande i att händelserna tog den vändning som de tog, så var hans medverkan ändå väldigt marginell sett utifrån var händelseförloppet resulterade.

3.2. Övriga åtal

Fars Weldesus har erkänt gärningarna. Hans erkännanden vinner stöd av den övriga utredningen i målet. Åtalen i de nu aktuella delarna är därmed styrkta och brotten ska rubriceras så som åklagarna har gjort gällande.

3.3. Påföljder

3.3.1. Ayman Alksh

Påföljden för mord är fängelse lägst tio år och högst arton år eller fängelse på livstid. Brottet begicks före lagändringen som trädde ikraft den 1 januari 2020 och som enligt dess bakomliggande tanke ska innebära att mord ska resultera i livstidsstraff i högre grad än tidigare. Enligt den påföljdspraxis som var aktuell innan lagändringen – och som ska tillämpas i detta fall – gällde följande (jämför bl.a. med Högsta domstolens rättsfall NJA 2016 s. 3 och NJA 2018 s. 975). Utgångspunkten är att straffet för mord är fängelse 14 år. Vid förmildrande omständigheter kan straffet bli lägre. För att straffet ska bestämmas till 16 år krävs att omständigheterna tydligt talar för ett högre straff. Fängelse 18 år bör tillämpas när omständigheterna är mycket försvårande. Livstids fängelse ska tillämpas endast när fängelse 18 år inte är tillräckligt, t.ex. när gärningspersonen har dödat flera personer eller omständigheterna annars är synnerligen försvårande.

Omständigheterna kring gärningen var inte synnerligen försvårande. Ett livstidsstraff kan därmed inte bli aktuellt.

Enligt rättens uppfattning var dock omständigheterna mycket försvårande. Det uppenbara försvårande momentet var att Ayman Alksh såg till att Kejvan Fazeli övermannades på ett överraskande sätt och kunde inte försvara sig vid angreppet. Det låg vidare en hel del planering och förberedelser bakom gärningen. Ayman Fazeli involverade tre andra personer för utförandet av gärningen. Två med uppdrag att övermanna Fazeli och en med uppdrag att ge Alksh underrättelser om när Fazeli kunde tänkas komma till busstationen. En kniv togs till brottsplatsen och de tre som angrep Fazeli hade förberett sig med kläder för överfallet – de hade på sig masker och i vart fall Weldesus och Alksh hade på sig flera lager kläder, uppenbarligen för att kunna ändra signalement efter dådet. Mordet var alltså inte resultatet av stundens

ingivelse, utan istället framstår det som resultatet av en någorlunda omsorgsfull planering. Mängden våld som Fazeli utsattes för var inte måttligt. Han fick motta åtta knivhugg. Hugget som gick längst in i hans kropp passerade tre lager kläder, varav en tjock dunjacka, och revbenen. Det bör ha legat en del kraft bakom hugget. Det direkta syftet med våldet kan inte ha varit annat än att Kejvan Fazeli skulle dö. Att genomföra gärningen mitt på blanka dagen, inför ett stort antal människor, indikerar också ett stort mått av fräckhet och kallblodighet. Sättet som Kejvan Fazeli dog på bör också ha varit ångestframkallande för honom. Han förblödde och han förlorade inte medvetandet omedelbart.

Rättens uppfattning är att straffvärdet för gärningen motsvarar fängelse 18 år.

Alksh var 20 år vid tidpunkten för gärningen. Förhållandet att han var under 21 år ska beaktas som en förmildrande faktor i straffmätningen (se 29 kap. 7 § 1 st. brottsbalken). Samma förhållande medför också att han inte får dömas till en svårare påföljd än fängelse 14 år (se 2 st. ovan nämnda lagrum). Alksh utvisas dessutom till följd av det brott han döms för (se nedan). Hans levnadsomständigheter i Sverige framstår som jämförbara med de som gäller för de flesta andra nyanlända personer av utländskt påbrå och som saknar familj i Sverige. Det finns en viss förankring i Sverige, men den är inte särdeles djupgående. Oaktat detta medför utvisningen honom men. Även detta är en faktor som påverkar i förmildrande riktning i straffmätningen (se 29 kap. 5 § 1 st. 6 p. brottsbalken).

Sammantaget – med beaktande av ovan nämnda faktorer – bestämmer tingsrätten påföljden till fängelse 13 år.

3.3.2. Taimour Enferadi

Lägsta straffet för grov misshandel är fängelse 1 år och 6 månader.

Straffvärdet för det brott som Taimour Enferadi döms för ligger klart över ministraffet. Han var införstådd i att misshandeln var planlagd och att Fazeli skulle övermannas av flera personer. Han bör också ha räknat från att Kejvan Fazeli skulle mötas av allvarligt våld, även om han inte hade skäl att tro att Fazeli skulle dö till följd av våldet. Den del av den faktiska gärningen som täcktes av Taimour Enferadis uppsåt var rå – alldeles oavsett om uppsåtet inte täckte själva dödandet. Enligt rättens uppfattning bör straffvärdet för hans brottslighet motsvara fängelse 3 år.

Till skillnad från de övriga tilltalade var Enferadi inte ung vid tidpunkten för gärningens utförande. Det finns alltså inte skäl att ge honom straffnedsättning på grund av ung ålder. Det har inte heller framkommit andra billighetskäl eller förmildrande omständigheter.

Vid så höga straffvärden som fängelse 3 år är andra påföljder än fängelse inte aktuella. Tingsrätten bestämmer således påföljden till fängelse 3 år.

3.3.3. Fars Weldesus

Fars Weldesus delaktighet i överfallet mot Kejvan Fazeli har påkallar samma straffvärde som Taimour Enferadis delaktighet i detsamma. Detta av samma skäl som tingsrätten har anfört beträffande Taimour Enferaid.

Fars Weldesus var emellertid yngre än Enferadi. Han var 20 år gammal, vilket bör beaktas som en förmildrande faktor. Straffmättningsvärdet för den grova misshandeln som Fars Weldesus döms för ligger strax under fängelse 2 år och 6 månader.

Fars Weldesus döms även för en hel del andra brott som tillsammans motsvarar ett straffvärde om ett par månaders fängelse.

Med beaktande av principen om flerbrottslighetens avtagande betydelse (den s.k. asperationsprincipen) kommer rätten fram till att Fars Weldesus sammantagna brottslighet bör resultera i ett fängelsestraff om 2 år och 6 månader.

Vid så höga straffvärden är andra påföljder än fängelse inte aktuella och rätten bestämmer därmed straffet för Fars Weldesus till fängelse 2 år 6 månader.

3.3.4. Adam Karlsson

Adam Karlssons medverkade i relativt liten mån i de övrigas gärning.

Hans uppgift om att han medverkade motvilligt är inte orimlig och den motsägs inte direkt av utredningen i övrigt. Ayman Alksh har i och för sig beskrivit att det var Adam Karlsson som självmant och ivrigt kontaktade honom under dagen för mordet. Det har dock legat i Ayman Alksh intresse att förringa sin egen gärning och det framgår tydligt av hans förhör att det är just detta han har försökt göra. Inga centrala uppgifter i hans berättelse stämmer egentligen överens med den övriga utredningen. Alkshs påstående om att Adam Karlsson medverkade frivilligt framstår mot denna bakgrund som ett förskönande av vad som hände.

Omständigheterna att Adam Karlsson medverkade motvilligt och i liten mån innebär att straffvärdet för hans agerande är mycket lågt. Det finns knappast skäl att välja fängelse som påföljd, men samtidigt är straffvärdet inte så lågt att böter kan komma ifråga.

Frivården har konstaterat att Adam Karlsson har ett övervakningsbehov samt att han har ett behov av insatser vad gäller psykisk hälsa, missbruk och kriminalitet. Mot denna bakgrund har frivården föreslagit skyddstillsyn som påföljd. Frivården har anfört att skyddstillsynen bör förenas med föreskrift om att medverka i de

utrednings- och behandlingsinsatser som frivården i samråd med socialtjänsten och psykiatrien beslutar om.

Tingsrätten delar frivårdens bedömningar och bestämmer påföljden i enlighet med frivårdens förslag.

3.4. Skadestånd

Ayman Alksh, Taimour Enferadi och Fars Weldeus har motsatt sig skadeståndsyrkandena, men vitsordat de yrkade beloppen som skäligen i och för sig.

När en person har dödats genom brott brukar efterlevande nära anhöriga enligt praxis schablonmässigt tillerkännas ersättning för sveda och värk (se t.ex. Högsta domstolens rättsfall NJA 2017 s. 1028).

Som tingsrätten har funnit bär Ayman Alksh ensam ansvar för mordet på Kejvan Fazeli. Han ska därför ensam ersätta Kejvan Fazelis föräldrar för sveda och värk med anledning av dennes död. Om beloppen råder ingen tvist.

Tingsrätten bifaller således föräldrarnas skadeståndsyrkanden mot Ayman Alksh, men ogillar yrkandena framställda mot Taimour Enferadi respektive Fars Weldeus.

3.5. Utvisning

Ayman Alksh har motsatt sig yrkandet om utvisning.

Av 8 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) framgår att en utlänning som inte är EES-medborgare eller familjemedlem till EES-medborgare får utvisas ur Sverige om han eller hon döms för brott som kan leda till fängelse. Utvisning får dock ske

endast om utlänningen döms till svårare påföljd än böter och gärningen är av sådant slag och övriga omständigheter är sådana att det kan antas att utlänningen kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet i Sverige eller brottet med hänsyn till den skada, fara eller kränkning som det har inneburit för enskilda eller allmänna intressen är så allvarlig att utlänningen inte bör få stanna kvar i Sverige.

Brottet som Ayman Alksh döms för har inneburit en synnerligen allvarlig kränkning av enskilda och allvarliga intressen och han döms till fängelse. Det finns alltså grundläggande förutsättningar att utvisa honom.

När domstolen överväger utvisning på grund av brott ska domstolen – enligt 8 a kap. 2 § utlänningslagen – ta hänsyn till utlänningens anknytning till det svenska samhället. Det brott som Ayman Alksh döms för är bland de allvarligaste brotten som finns. Han har i och för sig en viss anknytning till det svenska samhället. Han har bott i Sverige några år och har vänner här. Innan han greps hade han ett arbete på hamburgerrestaurang och bostad genom Kriminalvårdens försorg. Vidare har han gått i skola i Sverige. Däremot har han – så vitt tingsrätten känner till – vare sig familj eller närmare släkt i Sverige. Sett till allvaret i Ayman Alksh brott väger skälen för utvisning tunga och den anknytning han har är inte så djupgående att anknytningen uppväger skälen för utvisning.

Enligt ovan nämnda lagrum finns det även vissa restriktioner ifråga om utvisning av flyktingstatusförklarade utlänningar. Alksh är inte en flykting. Han har fått uppehållstillstånd på basis av att han ansågs som alternativt skyddsbehövande.

Det finns vissa restriktioner i 8 a kap. 3 § 1 st. utlänningslagen ifråga om utvisning av utlänningar med permanent uppehållstillstånd. En utlänning får utvisas på grund av brott endast när det finns synnerliga skäl, om utlänningen hade vistats i Sverige med permanent uppehållstillstånd sedan minst fyra år när åtal väcktes. Alksh har

permanent uppehållstillstånd och han hade varit bosatt i Sverige lite mer än fem år när åtal väcktes. Det krävs alltså synnerliga skäl för att utvisa honom på grund av brott. Att en utlänning döms för så allvarligt brott som mord anses allmänt som ett synnerligt skäl att utvisa denne på grund av brott. Särskilt när utlänningens förankring i Sverige inte är väldigt djupgående.

Av 8 a kap. 3 § 2 st. utlänningslagen framgår att utvisning på grund av brott inte får ske om utlänningen kom till Sverige innan han eller hon fyllde 15 år och hade vistats här sedan minst fem år när åtal väcktes. Ayman Alskh ansökte om asyl den 16 februari 2015. I brist på annan uppgift utgår tingsrätten från att det var då han ursprungligen kom till Sverige. Enligt folkbokföringen är han född 29 maj 1999. Han var alltså över femton år när han kom till Sverige.

Slutligen ska rätten ta hänsyn till eventuella hinder mot verkställighet av utvisning vid prövning av om en utlänning ska utvisas på grund av brott. Detta framgår av 8 a kap. 4 § utlänningslagen.

Möjligheten för domstolen att beakta eventuella verkställighetshinder som kan föreligga när utlänningen frigges från ett fängelsestraff är ofta begränsad. Detta gäller inte minst – som nu är fallet – när ett långt fängelsestraff döms ut. Om verkställighetshindret finns av anledningar som är specifikt knutna till utlänningen som person, så kan det ofta finnas goda möjligheter att göra en prognos av om det finns verkställighetshinder vid frigivning. Verkställighetshinder av en mer generell natur – som inte är knutna till individen specifikt – är däremot svårare att prognosticera. Då det är fråga om generella verkställighetshinder finns det därför en presumtion för att domstolen ska besluta om utvisning (se Högsta domstolens rättsfall NJA 2019 s. 47).

Ayman Alksh kommer från Syrien. Migrationsverket har anfört att det föreligger hinder att verkställa en utvisning till Ayman Alksh hemprovins. Däremot skulle det, enligt Migrationsverket, eventuellt kunna vara möjligt att verkställa en utvisning till Syriens huvudstad Damaskus. Det verkar alltså som att det troligtvis inte finns något hinder mot att verkställa en utvisning av Ayman Alksh. Migrationsverket anfört att det verkställighetshinder som kan existera är knutet till det allmänna läget i Syrien. Det finns alltså hur som helst en presumtion för att besluta om utvisning.

Sammantaget finner rätten att det finns förutsättningar att bifalla utvisningsyrkandet. Ett beslut om utvisning ska innehålla ett förbud för utlänningen att återvända till Sverige under viss tid eller utan tidsbegränsning. Tingsrätten bestämmer – mot bakgrund av det mycket långa fängelsestraffet som Alksh ådöms – att han aldrig får återvända till Sverige.

3.6. Förverkande, beslag, häktning, ersättning till försvarare med mera

Ingen av de tilltalade har haft några synpunkter mot förverkandeyrkandet. Det är lagligen grundat och ska bifallas. Inte heller har någon av de tilltalade framställt synpunkter mot yrkandena om att beslagen av bevismaterial ska bestå. Egendomen kan skäligen antas ha fortsatt betydelse som bevisning om målet överklagas och det har inte framkommit särskilda skäl för att häva beslagen, varför beslagen ska bestå till dess domen har vunnit laga kraft.

Ayman Alksh ska kvarstanna i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom, eftersom han döms för ett brott som inte har ett lindrigare straff än fängelse 2 år. Det finns en presumtion för att häkta honom.

Taimour Enferadi döms till ett långt fängelsestraff. Det finns mot den bakgrunden ett incitament för honom att undandra sig verkställighet av straffet. Karaktären av

det brott han döms för talar också i sig för en återfallsrisk. Taimour Enferadi ska på grund av det anförda kvarstanna i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Även Fars Weldesus döms till ett längre fängelsestraff. Det finns även beträffande honom en fara för att han undandrar sig verkställighet av straffet. Han är dessutom tidigare dömd för brott och döms nu för ett flertal brott. Vidare var han inne i ett missbruk av narkotika när han greps. Det finns en påtaglig återfallsrisk förknippad med honom. Fars Weldesus ska således stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

De tilltalade döms för brott med fängelse i straffskalan. De ska därför var för sig betala en lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

Vad de offentliga försvararna och målsägandebiträdet har yrkat i ersättning framstår som skäligt. Yrkandena ska bifallas. Mot bakgrund av att huvudgärningsmännen döms till längre fängelsestraff ska staten – beträffande dem – stå kostnaden för ersättningarna. Adam Karlsson förefaller inte ha några större inkomster. Staten ska på grund av detta stå hans del av kostnaderna.

4. HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 4 (TR-01)

Överklagandeskrift, ställd till Hovrätten för Övre Norrland, ges in till tingsrätten senast den 16 juli 2020.

På tingsrättens vägnar,

Christian Stamblewski
Skiljaktig mening, se bilaga 3.
Avräkningsunderlag biläggs domen.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19990529-8536	Datum för dom/beslut 2020-06-25
Efternamn Alksh	Förnamn Ayman

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**
(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2019-12-19	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 849 971 26 Luleå	Skeppsbrogatan 43	0920-29 55 00 E-post: lulea.tingsratt@dom.se https://www.domstol.se/lulea-tingsratt/behandling-av-personuppgifter/sa-behandlar-vi-personuppgifter/	0920-880 27	måndag - fredag 08:00-16:00

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19951228-6759	Datum för dom/beslut 2020-06-25
Efternamn Enferadi	Förnamn Taimour

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**
(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2020-01-08	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 20011222-8978	Datum för dom/beslut 2020-06-25
Efternamn Karlsson	Förnamn Erik Svante ADAM

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**
(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2020-01-20	2020-01-22
------------	------------

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 849 971 26 Luleå	Skeppsbrogatan 43	0920-29 55 00 E-post: lulea.tingsratt@dom.se https://www.domstol.se/lulea-tingsratt/behandling-av-personuppgifter/sa-behandlar-vi-personuppgifter/	0920-880 27	måndag - fredag 08:00-16:00

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19990527-8777	Datum för dom/beslut 2020-06-25
Efternamn Weldesius	Förnamn Fars

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**
(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2019-12-19	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 849 971 26 Luleå	Skeppsbrogatan 43	0920-29 55 00 E-post: lulea.tingsratt@dom.se https://www.domstol.se/lulea-tingsratt/behandling-av-personuppgifter/sa-behandlar-vi-personuppgifter/	0920-880 27	måndag - fredag 08:00-16:00

2020-05-19

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

Luleå tingsrätt
Luleå tingsrätt, Handl 8
Box 849
971 26 LULEÅ

LULEÅ TINGSRÄTT
Handl 10

INKOM: 2020-05-19
MÅLNR: B 3599-19
AKTBIL: 154

TR mål: B 3599-19
Handl.: NARK

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tiltalsnamn	Yrke/titel
	Weldesus, Fars			
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19990527-8777	Eritrea		
	Adress			
	Buttergränd 8 B Lgh 1102 954 34 GAMMELSTAD			
Offentlig försvarare/ombud				
Melander, Anna, Advokatfirman Lundberg & Åkerlund HB, Box 136, 971 04 LULEÅ				
Frihetsberövande m.m.				
Delgivningsuppgifter				

Ansvarsyrkanden m.m.

NARKOTIKABROTT (5000-K1599996-19)

Gärning

Weldesus har den 19 december 2019 i Boden olovligen innehaft 97,3 gram cannabisharts som är narkotika.

Lagrum

1 § 1 st 6 p narkotikastrafflagen (1968:64)

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med tilltalade Weldesus (erkänner)

Skriftlig bevisning

Beslagsprotokoll, s. 2, och analysprotokoll s. 7, utvisande att Weldesus innehaft påstådd narkotika.

Särskilda yrkanden

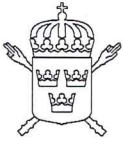
Det yrkas att tingsrätten förklarar i beslag tagna 97,3 gram cannabisharts förverkade i enlighet med narkotikastrafflagens regler om förverkande av narkotika (2019-5000-BG140105 p 1 och 2)

Handläggning

Bör handläggas med tidigare åtalade gärningar.

Beräknad tid för denna del: 5 minuter.

Jonas Fjellström

Luleå tingsrätt

LULEÅ TINGSRÄTT Handl 10

INKOM: 2019-12-16 MÅLNR: B 3542-19 AKTBIL: 1
--

Stämningsansökan

Tilltalade

Fars Weldesus (19990527-8777)

Medborgare i Eritrea.

Offentlig försvarare önskas och den tilltalade godtar den rätten förordnar.

Ansvaryrkanden m.m.

1.1 RATTFYLLERI

5000-K753883-19

Fars Weldesus har kört personbil efter att ha använt tramadol och cannabispreparat, som är narkotika, i sådan mängd att det under eller efter färden har funnits narkotika kvar i hans blod. Det hände den 19 juni 2019 på Hertsövägen och andra vägar, Luleå kommun.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 4 § 2 st trafikbrottslagen (1951:649) i sin lydelse före 1 juli 2019

* JUSTERAT
 U19 HF
 2/6-20
 L.S.

1.2 OLOVLIG KÖRNING

5000-K753883-19

Fars Weldesus har kört personbil utan att ha rätt till det. Det hände den 19 juni 2019 på Hertsövägen och andra vägar, Luleå kommun.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 § 1 st 1 men trafikbrottslagen (1951:649)

1.3 RINGA NARKOTIKABROTT

5000-K753883-19

Fars Weldesus har olovligen använt tramadol och kokain, som är narkotika. Det hände den 19 juni 2019 eller dagarna dessförinnan i Luleå eller på annan okänd plats, Sverige.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

* JUSTERAT VID
HF 2/6-21
C.S.

1.4 RINGA NARKOTIKABROTT

5000-K753883-19

Fars Weldesus har olovligen innehaft 0,91 gram cannabisharts, som är narkotika. Det hände den 19 juni 2019 på Hertsövägen, Luleå kommun.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Särskilda yrkanden

Det yrkas att i beslag tagen narkotika förverkas från Fars Weldesus enligt 6 § narkotikastrafflagen: 2019-5000-BG66138.1 (Cannabisharts 0,91 gram).

Muntlig bevisning

Förhör med den tilltalade **Fars Weldesus** som erkänner brott.

Övrig bevisning

1. Analysresultat jämte informationsblad avseende THC (förundersökningsprotokoll s. 6-9) för att bevisa påvisad narkotika i blodet.
2. Körkortsuppgifter (förundersökningsprotokoll s. 4) för att bevisa att Fars Weldesus saknade behörighet att köra personbil.
3. Beslagsprotokoll och analysresultat (förundersökningsprotokoll s. 18 och 10-11) för att bevisa innehav av narkotika.

2.1 RATTFYLLERI

5000-K767686-19

Fars Weldesus har kört personbil efter att ha använt cannabispreparat, som är narkotika, i sådan mängd att det under eller efter färden har funnits narkotika kvar i hans blod. Det hände den 22 juni 2019 på Trädgårdsgatan, Luleå kommun.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 4 § 2 st trafikbrottslagen (1951:649) i sin lydelse före 1 juli 2019

2.2 OLOVLIG KÖRNING

5000-K767686-19

Fars Weldesus har kört personbil utan att ha rätt till det. Det hände den 22 juni 2019 på Trädgårdsgatan, Luleå kommun.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 § 1 st 1 men trafikbrottslagen (1951:649)

2.3 RINGA NARKOTIKABROTT

5000-K767686-19

Fars Weldesus har olovligen använt cannabispreparat, som är narkotika. Det hände den 22 juni 2019 i Luleå eller på annan okänd plats, Sverige.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Muntlig bevisning

Förhör med den tilltalade **Fars Weldesus** som erkänner brott.

Övrig bevisning

1. Analysresultat jämte informationsblad avseende THC (förundersökningsprotokoll s. 5-8) för att bevisa påvisad narkotika i blodet.
2. Körkortsuppgifter (förundersökningsprotokoll s. 3) för att bevisa att Fars Weldesus saknade behörighet att köra personbil.

3.1 NARKOTIKABROTT

5000-K937387-19

Fars Weldesus har olovligen ^{INNEHAFT} 1,42 gram kokain och 22,79 gram cannabisharts, som är narkotika. Det hände den 31 juli 2019 på Stengatan 25, Luleå kommun.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 6 p narkotikastrafflagen (1968:64)

← JUSTERAT
U10 HF
2/6-20
C.S.

3.2 BROTT MOT LAGEN OM FÖRBUD BETRÄFFANDE KNIVAR OCH ANDRA FARLIGA FÖREMÅL

5000-K937387-19

Fars Weldesus har haft en kniv på allmän plats trots att det inte var befogat. Det hände den 31 juli 2019 på Stengatan 25, Luleå kommun.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt eller av oaktsamhet.

Lagrum: 1 § 1 st och 4 § 1 st lagen (1988:254) om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål

Särskilda yrkanden

- Det yrkas att i beslag tagen narkotika och hampafrön förverkas från Fars Weldesus enligt 6 § narkotikastrafflagen:
2019-5000-BG80892.1 (Cannabisharts 16,6 gram)
2019-5000-BG80892.2 (Cannabisharts 6,19 gram)
2019-5000-BG80892.3 (Kokain 1,42 gram)
2019-5000-BG80892.4 (Hampafrön 5 st), alternativt enligt 36 kap 3 § 1 p brottsbalken.
- Det yrkas att i beslag tagen kniv förverkas från Fars Weldesus enligt 5 § lagen om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål: 2019-5000-BG80892.5 (Kniv).

Muntlig bevisning

Förhör med den tilltalade Fars Weldesus som erkänner brott.

Övrig bevisning

- Beslagsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 22-23) för att bevisa innehav av narkotika (och frön) och kniv på allmän plats.
- Fotografier (förundersökningsprotokoll s. 7-17) för att bevisa anträffad narkotika (och frön) och kniv.

3. Analysresultat (förundersökningsprotokoll s. 3-6) för att bevisa innehav av narkotika (och frön) och kniv på allmän plats.

4 NARKOTIKABROTT, RINGA*

5000-K1089555-19

Fars Weldesus har olovligen ~~14,96 gram (cirka 34 tabletter)~~ MDMA och 18,55 gram cannabisharts, som är narkotika. Det hände den 1 september 2019 på Stengatan 7, Luleå kommun.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 6 p narkotikastrafflagen (1968:64)

Särskilda yrkanden

Det yrkas att i beslag tagen narkotika förverkas från Fars Weldesus enligt 6 § narkotikastrafflagen:

2019-5000-BG93538.1 (MDMA 34 st tabletter o tabletdelar)

2019-5000-BG93538.2 (Cannabisharts 16,3 gram)

2019-5000-BG93538.3 (MDMA 0,36 gram tabletkross).

* JUSTERAT U.D
HF 2/6-20
/C.S.

Muntlig bevisning

Förhör med den tilltalade Fars Weldesus som erkänner brott.

Övrig bevisning

1. Beslagsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 13 och 16) för att bevisa innehav av narkotika.
2. Analysresultat (förundersökningsprotokoll s. 3-8) för att bevisa innehav av narkotika.

5 STÖLD, RINGA*

5000-K1467051-19

Fars Weldesus har olovligen tagit en tröja till ett värde av 700 kr som tillhörde Peak Performance Production Ab. Det hände den 20 november 2019 på Storgatan 33, Luleå kommun. Tillgreppet innebar skada.

Fars Weldesus begick gärningen med uppsåt att stjäla.

Lagrum: 8 kap 1 § brottsbalken

* JUSTERAT U.D
HF 2/6-20
/C.S.

Målsägande

Peak Performance Production Ab (16556277-6434)

Inget anspråk

Särskilda yrkanden

Det yrkas att i beslag tagen magnet förverkas från Fars Weldesus enligt 36 kap 2 § brottsbalken: 2019-5000-BG127819.1 (Magnet).

Muntlig bevisning

Förhör med den tilltalade **Fars Weldesus** som erkänner brott.

Övrig bevisning

1. Anmälan (förundersökningsprotokoll s. 2-3) för att bevisa värdet på tröjan.
2. Beslagsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 7) för att bevisa den magnet som använts vid tillgreppet..

Rådmannen Christian Stamblewski och nämndemannen Christer Stenberg är skiljaktiga beträffande bedömningen av Ayman Alksh del av den åtalade gärningen och anför följande.

Vi delar majoritetens uppfattning om att de enda personerna som kan ha utfört knivhuggningen är Ayman Alksh och Fars Weldesus. Däremot anser vi inte att det är visat med tillräckligt hög grad av säkerhet att det var just Ayman Alksh som var den som knivhögg Kejvan Fazeli.

De indicier som sägs koppla Ayman Alksh till knivhuggningen har vag innebörd. De är fullt förenliga med en hypotes om att Ayman Alksh – så som han själv har uppgett – bara var ute efter att misshandla Kejvan Fazeli, inte att döda denne. Omständigheten att det fanns en fejd mellan Fazeli och Alksh behöver till exempel inte nödvändigtvis innebära att Alksh ville döda Fazeli. Den kan lika gärna innebära att Alksh ville göra upp med icke-dödligt våld. Detsamma gäller omständigheten att Alksh uppenbarligen var den som hade en ledande roll i överfallet. Han kanske bara hade tänkt sig att leda ett överfall som inte innebar dödande med kniv. Att kniven måste ha kommit från Alksh hushåll utesluter inte möjligheten att Weldesus var den som knivhögg. De kom ju båda till brottsplatsen från Alkshs bostad.

Enligt vår mening är vittnesuppgifterna från resecentrum helt centrala. Vittnesuppgifterna och de medtilltalades utpekanden är den enda direkt kausala bevisningen i målet och den enda utredning som kan knyta Alksh till akten att hugga kniven i Fazeli. Enligt vår uppfattning är vittnesuppgifterna inte så entydiga att de ensamma räcker för att fälla Alksh för mord. Nilmin Nordberg har uttryckt stor osäkerhet och medgett att hon vid tillfället var förvirrad. Hon har pratat om en kort person som knivhögg och detta pekar snarare på Weldesus än på Alksh. Varken Nova Olsson eller Roger Olsson verkar ha sett själva knivhuggningen och därför är det svårt på basis av deras uppgifter dra slutsatser om vem som kan ha utfört den. Emilia Löfgren har också framstått som rätt osäker på om hon verkligen såg knivhuggningen. Det framstår som att hon är osäker på om hon såg knivhuggningen eller om hon bara har i efterhand dragit slutsatsen att det hon såg bör ha varit knivhuggningen. Den enda som har lämnat säkra uppgifter om hur personen som knivhögg såg ut är Manuk Sahakyan och hans uppgifter pekar på att personen var Ayman Alksh. Utöver utpekandena från de medtilltalade, vilket rätten kommer till nedan, är alltså Manuk Sahakyan den enda som har pekat ut Alksh på ett otvetydigt sätt. Enligt vår mening är det dock vanskligt att fälla någon för ett så allvarligt brott som mord på basis av vad ett vittne säger sig ha sett. Som bekant är vittnesbevisning nämligen notoriskt osäkert

Dok.Id 410845

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 849 971 26 Luleå	Skeppsbrogatan 43	0920-29 55 00 E-post: lulea.tingsratt@dom.se https://www.domstol.se/lulea-tingsratt/behandling-av-personuppgifter/sa-behandlar-vi-personuppgifter/	0920-880 27	måndag – fredag 08:00–16:00

material. Det mänskliga minnet spelar en del spratt på oss människor och det är lätt att missta sig när man iakttar tumultartade och stökiga förlopp.

Utpekandena från de medtilltalade har ett väldigt lågt bevisvärde. Det säger sig självt att Weldesus har ett uppenbart incitament att falskeligen peka ut Alksh. Enferadi har i sin tur återtagit det utpekande han gjorde i polisförhör i utredningens tidiga skede. Det finns ingen utredning om skälet till varför Enferadi har återtagit utpekandet. Han fick i och för sig tillfälle att prata med Alksh på häktet, men vi vet inget om vad de pratade om. Man kan ju misstänka att återtagandet var föranlett av samtalet. Även om så var fallet så behöver det inte vara så att Enferadis inledande utpekande var ärligt menat och i saklig mening korrekt och att han efter samtalet har i ond tro återtagit det riktiga utpekandet. Det kan hända att han pekade ut Alksh på lösa boliner och efter samtalet på häktet insåg Enferadi att det inte var korrekt att peka ut Alksh. Vad vet vi. Utredningen på denna punkt är mager och det går därför inte dra några långt gående slutsatser av vare sig utpekandet eller återtagandet av utpekandet.

Vad gäller just det påstådda motivet att döda, så bör det hållas i åtanke att eventuella motiv hos Weldesus att döda förefaller inte ha varit undersökta av polisen. Vi vet alltså inget om huruvida Weldesus också hade motiv att döda Fazeli. Vi vet inte heller något om Weldesus mentala status vid tidpunkten för gärningen. Däremot vet vi att han levde under socialt oordnade former och var en missbrukare. Det är inte *helt* uteslutet att Weldesus t.ex. tog med sig kniven för att skydda sig själv, då han visste om att det skulle ske en uppgörelse. Sedan kanske han tappade besinningen under händelsernas gång och knivhögg Fazeli utan någon föregående planering. Ett sådant hypotetiskt händelseförlopp framstår inte som uteslutet genom den utredning som åklagaren har förebringat och den inryms också inom utredningens ramar.

Sammantaget anser vi att det inte är visat att personen som utdelade de dödande knivhuggen var Alksh. Det är mycket, mycket troligt att så var fallet, men inte helt säkert.

Christian Stamblewski är vidare skiljaktig i bedömningen av Weldesus och Enferadis gärning samt straffvärdet för deras brottslighet. Jag anser att Weldesus och Enferadi enbart kan fällas till ansvar för delaktighet i sparkar och slag mot Fazeli. I och med att de inte hade uppsåt i förhållande till omständigheten att kniv kom till användning kan de med utgångspunkt i gärningspåståendets utformning endast fällas till ansvar för medgärningsmannaskap i misshandel i form av sparkar och slag. Av obduktionsprotokollet framgår att sparkarna och slagen inte orsakade Fazeli så mycket skada. Ett överraskande överfall där tre personer övermannar ett offer och ger offret sparkar och slag, utan att offret blir skadat i större mån, bör inte föranleda ett straffvärde om tre års fängelse. Enligt min uppfattning kan straffvärdet inte övergå fängelse 2 år, snarare bör straffvärdet ligga på minimistrafet för grov misshandel.

I övriga punkter är Christian Stamblewski och Christer Stenberg ense med majoriteten.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19951228-6759	Datum för dom/beslut 2020-09-02
Efternamn Enferadi	Förnamn Taimour

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2020-01-08	2020-08-26
------------	------------

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska i vissa fall tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 och 27 § förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Annelie Lipskog

.....
Underskrift.....
Namnförtydligande

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19990529-8536	Datum för dom/beslut 2020-09-02
Efternamn Alksh	Förnamn Ayman

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2019-12-19	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska i vissa fall tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 och 27 § förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Annelie Lipskog

.....
Underskrift

.....
Namnförtydligande

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se